

கலாத்தீல்

தமிழரின் பிரச்சனைக்கு சமாதான வழியில் நிரந்தரமான அரசியற் தீர்வு காணப்பட வேண்டுமாயின் தமிழர் புற்றிய சில அடிப்படை உண்மைகளை சிங்கள தேசம் ஏற்றுக் கொண்டே ஆக வேண்டும். அத்தோடு தமிழ் மக்கள் எத்தகைய தீர்வை விரும்புகின்றார்கள் என்பதையும் அவர்களது அடிப்படை அபிலாசைகள் என்ன என்பதையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் மேதகு வே. பிரபாகரன் அவர்கள்

14.12.2000

நாயகத்தின் உண்மை நகழ்வுகளைத் தாங்குவரும் செய்தித்தாள்

(223)

நோர்வே சிறப்புத் தூதுவர் திரு. எரிக் கல்கைம் தமிழீழத் தேசியத் தலைவருடன் உரையாடுகின்றார். தேசியத் தலைவருடன், விடுதலைப் புலிகளின் மூத்த உறுப்பினர் திரு.சங்கர், அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் திரு. ச.ப. தமிழ்ச் செல்வன் ஆகியோர் உடனிருக்கின்றனர்.

சமாதான முயற்சியின் கதி என்ன? மெளனமொழி பேசும் சிங்களம்.

சமாதான முன்னெடுப்பில், விடுதலைப் புலிகள் கொண்டுள்ள ஆர்வம் அக்கறை என்பன, அண்மையில் இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில் அழுத்தம் திருத்தமாக வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. 01.11.2000 அன்று, வன்னி மண்ணில், நோர்வே நாட்டின் விசேட தூதுக்குழுவினரை, தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் அவர்கள் சந்தித்து, சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையில் விடுதலைப் புலிகள் கொண்டுள்ள ஈடுபாட்டை, தெளிவாக வெளிப்படுத்தியிருந்தார்.

இதைத்தொடர்ந்து, 27.11.2000 அன்று, தமிழீழ தேசிய மாவீரர் நாளின்போது, தேசியத் தலைவர் ஆற்றிய வரலாற்றுப் பேருரையில், நிபந்தனையற்ற பேச்சுவார்த்தைக்குத் தயார் என, அறிவித்திருந்தார். தேசியத் தலைவரால், பகிரங்கமாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட இந்த சமாதான அறைகூவலுக்கு, இரண்டு வாரங்கள் கடந்தும் சிறீலங்காத் தரப்பில் இருந்து எந்தவிதமான பதில்களும் வெளிப்படவில்லை. சன்னக்குரலில், ஆங்காங்கே சில சமாதானத்தின்தீர்மான அக்கறைகள் வெளிப்படுகின்றன. அதேவேளை, யுத்தம் பற்றிய தீவிர சூளுரைப்புகளே, அரசாங்கத்தின் அதிகாரம்கொண்ட தரப்பிடம் இருந்து கிளம்புகின்றன. சிங்கள ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில், விடுதலைப் புலிகளின் சமாதானப்பேச்சுவார்த்தை குறித்தான நிலைப்பாட்டை, சந்தேகக் கண்கொண்டு நோக்கி அரசை எச்சரிக்கும் பணியைச் செய்துவருகின்றன. சர்வதேச சமூகத்தின் ஆதரவைப் பெற்றுள்ள நோர்வேயின் சமாதானப் பணி எங்கே சென்றுகொண்டிருக்கின்றது என்ற குழப்பமே மேலோங்கியிருக்கின்றது.

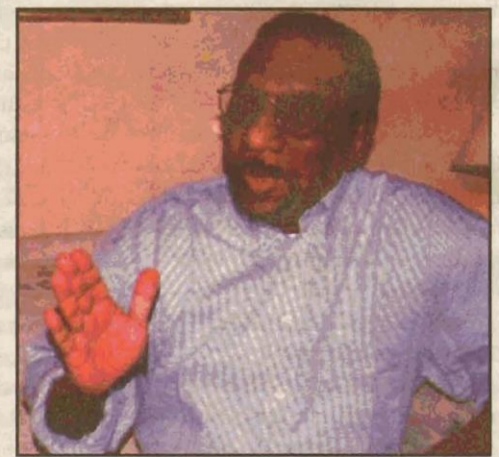
சிங்களத்திற்கோ பலநாக்கு... விடுதலைப் புலிகளுக்கோ ஒரே நாக்கு

லண்டன் மாநகரில், 02.12.2000 அன்று நடைபெற்ற மாவீரர்நாள் நிகழ்வில், விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் ஆலோசகர் கலாநிதி அன்ரன் பாலசிங்கம் அவர்கள் ஆற்றிய நீண்ட உரையின் முழுமையையும் வெளியிடுகின்றோம்.

“சிறீலங்காவின் பிரதமமந்திரியாக நியமிக்கப்பட்டிருப்பவருக்கு, ஒண்டும் தெரியாது. அவருக்கு அரசியலும் தெரியாது, போரும் என்னண்டு தெரியாது. உலகம் முழுக்க புலியளோட பேசவேண்டும், சமாதானம் காணவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்க, அவர் சண்டை தொடரும் என்று சொல்லுகிறார். அதாவது சண்டை பிடிச்சிக்கொண்டு சமாதானம் பேசுவம் என்று சொல்லுகிறார். அது என்ன மாதிரி எண்டால்... உனக்கு மூஞ்சியைப் பொத்தி அடிப்பன், நீ என்னைக் கட்டிப்பிடிச்ச கொஞ்சு எண்ட மாதிரி”

“சந்திரிகாவும் கதிர்காமரும் இந்தச் சர்வதேச உலகத்தை திருத்திப்படுத்திற்றுக்காக சில அறிக்கைகள் விடுகினம். நாங்கள் புலியளோட பேசத் தயார் எண்டு. அதை இந்த உலகம் கேட்க விரும்புது. ஆனால் அதுக்குள்ள, பிரதமமந்திரியும், இராணுவத்தளபதியும் புலியளை பூண்டோடு அழிப்பம் எண்டு சொல்லுகினம்”

“சிங்கள அரசு குண்டுகளைப் போடுது. செல்லுகளை அடிக்குது. எங்கட மக்களைக் கொன்றொழிக்குது. அதைப் போர் எண்டு சொல்லுகினம். ஒரு அரசு செய்யிற அட்டேழியங்களைப் போர் எண்டு சொல்லுகினம். நாங்கள் போய்க் கொழும்பில ஒரு பட்டாசை வெடிச்சிட்டால் அது பயங்கரவாதம். இந்திய அமைதிப்படை தமிழீழத்தில ஆறாயிரம் மக்களைக் கொன்றழித்தது. அது எல்லாம் போர்த் தர்மம். நாங்கள் பதிலுக்கு ஏதாவது செய்தால் பயங்கரவாதம்.”

சந்திரிகாவும் மனித உரிமை அறிக்கையும்.

கடந்த பத்தாம் திகதி, சர்வதேச மனித உரிமைகள் நான். உலகில் இயங்கும் மனித உரிமைகள் அமைப்புகள், இயக்கங்கள், இந்நாளில் அறிக்கைகள் வெளியிடுவது வழக்கம். சிறீலங்கா அரசும் இந்நாளில் மனித உரிமைகள் அறிக்கையை வெளியிட்டது. ஒரு அரசு என்ற வகையில், அறிக்கை விடுவதனை அது ஒரு சடங்காக்கிக் கொண்டுள்ளது.

சிங்களப் பேரினவாத அரசு படையினரின் கைகளில் சிக்கி, தழிமக்கள் படுகின்ற வேதனைகள், சொல்லொணாத துன்பங்கள், கொடுந்துயர்களை விபரிக்க வார்த்தைகள் கிடையா. தழிமர்கள் எப்போது வேண்டுமானாலும் கைதுசெய்யப்படலாம், சுட்டுக் கொல்லப்படலாம், பொய்க்குற்றச்சாட்டைச் சமத்தி வருடக்கணக்கில் சிறையில் அடைக்கப்படலாம், கேள்வி கேட்பார் இல்லாததால் தாக்கப் படலாம், அவமானப்படுத்தப்படலாம், சொந்த நிலங்களில் இருந்து விரட்டப்படலாம்... இதுதான் தழிமக்களின் இன்றைய நிலை.

சிங்களப்பேரினவாதம் தன்னை ஸ்தாபனமயப்படுத்தி, தழிமக்கள் மீது மோசமான இந்த மனித உரிமை மீறல்களை, கொடுமைகளைப் புரிந்தபடி, உலகத்திற்கு மனித உரிமை அறிக்கைகள் விடுவது வேடிக்கையானது. சிறீலங்கா சனாதிபதி சந்திரிகா தனது, சர்வதேச மனித உரிமைகள் நான் செய்தியில், சர்வதேச மனித உரிமைச் சட்டங்களைப் பேணிப் பாதுகாப்பதில், தனது அரசு கொண்டுள்ள கரிசனை,

அக்கறை, அதற்கான அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் செயற்படுவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். நாகரீக உலகில், வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம், சித்திரவதையற்ற பயப்பீதியற்ற வாழ்கைச் சுதந்திரம், பொருளாதார சமூக சமத்துவத்தைக் கொண்ட நடைமுறைச் சாத்தியமான செயற்பாட்டை அவர் வலியுறுத்துகின்றார்.

அறிக்கைகளால் குளிர்ச்சிகொள்ளும் தரப்பிற்கு சந்திரிகாவின் இந்த அறிக்கை, கவர்ச்சிகரமான, ரசனையிக்க ஒரு அம்சமாக இருக்கக்கூடும். ஆனால், தழிமக்களுக்கோ சந்திரிகாவின் இந்தச் செய்தி வேடிக்கை நிரம்பியதாகவே இருக்கும். தழிமர்களிடையே புளக்கத்தில் உள்ள, படிப்பது தேவாரம் இடிப்பது சிவன்கோவில் என்ற பழமொழியைத்தான் தழிமர்கள் இதன்போது நினைத்துக்கொள்வர்.

பண்டாரவளை பிந்துருவேவாச் சிறையில், சிந்திய தழிமரின் குருதி இன்னமும் காயவில்லை. மட்டுத் தேவாலயத்தில் படுகொலை செய்யப்பட்ட தழிமரின் அவலக்குரலின் அதிர்வுகள் இன்னமும் தணியவில்லை. கைதடி வயோதிபர் இல்லத்தில் வயோதிபர்களோடு இடிந்து தரைமட்டமாகிப்போன அந்தக் கட்டட இடிபாடுகளில் இருந்து கிளம்பும் முனகல்கள் இன்னமும் அடங்கவில்லை. புதுக் குடியிருப்பின் கொடுமைகளும் செம்மணிகளின் துயர்களும் இன்னமும் வடியவில்லை. ஆனால்.. இவற்றையெல்லாம் நடத்திக்கொண்டிருக்கும் சந்திரிகாவோ மனித உரிமை அறிக்கை விடுகின்றார்.

இதைவிட வேடிக்கையான விடயம் என்ன வென்றால், சிங்களத்தின் எடுபிடையாகி, இனத்துரோகச் செயல்களை கூச்சமீறிக் செய்துவரும் டக்கிளஸ் தேவானந்தாவும் மனித உரிமை நாளில் அறிக்கை விட்டிருப்பதுதான். சிங்களத்திற்கு இந்த வகையிலும் சேவை செய்யலாம் என்பதை அவர் நிரூபிக்க முனைந்திருக்கின்றார்.

யாழ் நீதிபதி முதிருநாவுக்கரசு அவர்கள், மனித உரிமை நாளை முன்னிட்டு தெரிவித்த கருத்து, இன்றைய தழிமக்களின் நிலையை தெளிவு படுத்துகின்றது. இருள் சூழ்ந்த நிலையில், குடியரிமை, சிவிலிசை மறுக்கப்பட்ட நிலையில், திறந்தவெளிச்

சிறையில் கைதிகளாக யாழ் மக்கள் இன்று வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றனர் எனக் குறிப்பிடுகின்றார் அவர். சிறீலங்காவின் நீதித்துறையைச் சார்ந்தவர் என்றபோதும், தழிமக்களின் நிலைகண்டு மனம் பொறுக்காமல் அவர், தனது உள்ளக்கிடக்கையை யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் நடந்த கூட்டத்தில் கொட்டியிருக்கின்றார்.

யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரை மனித உரிமை, கல்வி, சுகாதாரம் உட்பட எல்லாச் செயற்பாடுகளும் பூச்சியமாகவே உள்ளன. தழிமன் ஒருவன் கைது செய்யப்பட்டால் எதுவித விசாரணையும் இன்றி தடுத்துவைக்க முடியும். ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டால், எதற்காகக் கைதுசெய்யப்பட்டார் என்பது கைதானவருக்கோ கைதானவரை மரியலில் வைக்கும் நீதவானுக்கோ தெரியாது. படை அதிகாரிக்கு மட்டுமே தெரியும். கைதானவரை நீதிமன்றத்தில் நிறுத்துப்போது, ஏன்? எதற்கு? என்று சொல்வதில்லை. அவரை மூன்று மாதமோ, ஆறு மாதமோ தடுத்து வைக்க உத்தரவிடுமாறு கேட்பார்கள். சிங்களத்தில் சொல்வது எவருக்குமே விளங்காது. எங்கே கையெழுத்துப்போட எனக் கேட்டுவிட்டு தடுத்துவைத்தல் பத்திரத்தில் கையெழுத்துப்போட வேண்டியதுதான்.

'யாழ் மக்களை யார் வேண்டுமானாலும் கொல்லலாம். யார் வேண்டுமானாலும் கைது செய்யலாம். வாகனத்தைக் கொண்டு மோதலாம். இராணுவம் என்றால் என்னவும் செய்யலாம், செய்துவிட்டுத் தப்பலாம். இதுதான் இன்றைய யாழ் குடாநாட்டு நிலைமை.'

இவற்றைத் தெரிவித்திருப்பது யாழ் நீதவான். உண்மையைத் தவிர வேறொன்றும் இல்லை என, கூறக்கேட்டு, குற்றவாளிகளைக் கூண்டில் ஏற்றி விசாரித்துத் தண்டனை வழங்கும் ஒரு நீதிபதியின் கொதிப்பு. இந்தக் கொடுமைகளைப் பார்த்தும் தன்னால் எதுவும் செய்யமுடியவில்லையே என்ற தவிப்பையும் அவர் வெளியிட்டிருக்கின்றார்.

சந்திரிகா யாரை ஏமாற்ற மனித உரிமை அறிக்கைகளை விடுகின்றாரோ தெரியவில்லை.

தமிழர் மனிதர் உரிமைகள் மையம் - (TCHR) சர்வதேச மனிதர் உரிமைகள் தின அறிக்கை

தமிழர் மனிதர் உரிமைகள் மையம் (TCHR) தனது தோழமை அமைப்புகளுடன் சேர்ந்து, 52வது சர்வதேச மனித உரிமைகள் தினத்தைக் கொண்டாடுவதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறது.

52வருடங்களுக்குமுன் மார்கழி 10ம் திகதி சர்வதேச மனித உரிமைகள் சாசனம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இதில் மக்களின் சமூக, பொருளாதார உரிமைகளுடன் அரசியல் உரிமைகள் வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது.

சிறீலங்காவில் மனித உரிமைகள் மிக மிக நீண்ட காலமாக மீறப்பட்டு வந்துள்ளன. அங்கே, சர்வதேச மனித உரிமைகள் சாசனம் மட்டுமல்லாது சகல சர்வதேச சட்டங்களையும் சிறீலங்கா அரசும் அதன் எடுபிடிகளும் மிகவும் மோசமாக மீறிவருகின்றன.

தற்போதய உலகில், 'சாத்வீகம்' தவிர்ந்த ஏனைய போராட்டங்கள் யாவும் 'பயங்கரவாதமாகவும், பயங்கர வாதிகளாகவும் வர்ணிக்கப்படுகிறது. நிச்சயம், மனித உரிமையாளரின் செயற்பாடுகள் யாவும் சாத்வீகமானவையே. இவர்கள் கூட்டங்கள், மாநாடுகள் ஒழுங்குசெய்வதுடன் அறிக்கைகள் தயாரித்துப் பிரச்சாரம் செய்பவர்கள். ஆனால் அரசுபயங்கரவாதமும் அதன் ஊதுகுழல்களும் இவர்களை 'முன்னணி அமைப்புகள்' என்றும் பட்டம் சூட்டுகின்றனர்.

உண்மையானதெனில், அரசு பயங்கரவாதமும் அதன் பிரச்சாரிகளும் மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளர்களினால் தயாரித்து, வெளியிட்ட அறிக்கைகளுக்குப் பதிலளிக்கமுடியாது தவிப்பது மட்டுமல்லாது, அறிக்கைகள் தயாரித்தவர்களை கொலைசெய்யவும் முயற்சிக்கின்றனர்! இது அரசுபயங்க-

ரவாதத்தை மேலும் அதிகரிப்பதுடன் அதே அரசுபயங்கரவாதத்தை வேறு நாடுகளுக்கும் விஸ்தரிக்கின்றனர். அண்மைக்காலங்களில், சிறீலங்காவும் அதன் அயல்நாடுகளும் தமது அரசுபயங்கரவாதத்தை மிகவும் கடுமையாக அதிகரித்துள்ளனர்.

ஓர் நாட்டின் மனித உரிமை மீறல்களைச் சர்வதேச, ஐ.நா மனித உரிமை அமைப்புகளின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரும் பட்சத்தில் அரசு ஏதோ வழியில் இவற்றை மூடிமறைக்க முயல்கிறது. அண்மைக்கால ஐ.நாவின் விடயத்தில், மனித உரிமை மீறல்களில் முன்னணியில் நிற்கும் நாடுகளே, ஐ.நாவின் மனித உரிமை கூட்டத்தொடர்களை ஆட்சிசெலுத்த முன்வருகின்றன!

மனித உரிமையைக் கடுமையாக மீறும் சகல நாடுகளும், ஐ.நா மனித உரிமைக் கூட்டத்தொடரில் அங்கத்துவம் வகிப்பதுடன், உப ஆணைக்குழுவில் தமக்குச் சாதகமான ஒருவரை அங்கத்துவர் ஆக்குகின்றனர்! அத்தோடு தமக்கு நெருங்கியவர்களைச் சர்வதேச அமைப்புகளில் முக்கிய பதவிகளில் அமர்த்தியுள்ளது மட்டுமல்லாது வெவ்வேறு அரசாங்கங்களில் உள்ள முக்கிய நபர்களுக்கு லஞ்சமும் வழங்குகின்றனர்.

சர்வதேச மட்டங்களில், மனித உரிமை மீறல்களுக்கு ஆளான, நாடற்ற மக்களின் குரல் ஒலிக்கவேண்டுமானால், மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளர் தமது உயிரைப் பணயம் வைத்துச் செயற்படவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. கடந்த ஜனவரி மாதம் சிறீலங்கா அரசினால் படுகொலை செய்யப்பட்ட திரு. குமார் பொன்னம்பலம், இதற்கு ஓர் நல்ல உதாரணமாக அமைகிறார்.

தமிழர் மனிதர் உரிமைகள் மையம்

(TCHR) அறிக்கைகளை வருடாந்தம் காலாண்டு இடைவெளியில் தயாரிப்பதுடன் பத்திரிகைச்செய்திகளையும் வெளியிடுகின்றனர். தமிழர் மனிதர் உரிமைகள் மையத்தின் அங்கத்துவர்கள் பல இழிவுபடுத்தல்களுக்கும், கொலை மிரட்டல்களுக்கும் மத்தியில் தமது சேவைகளைத் தொடர்கின்றனர். தமிழர் மனிதர் உரிமைகள் மையத்தின் கடந்தகாலச் செயற்பாடுகள் நிச்சயம் நல்ல பயனைத் தந்துள்ளது.

மிகவும் மோசமான மனித உரிமை மீறல்களைக் கொண்ட சிறீலங்கா அரசு, தற்பொழுது சர்வதேச மட்டத்தில் செல்வாக்கிழந்துவருவதை நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது. சர்வதேச உலகின் எச்சரிக்கையை அலட்சியம் செய்யும் சிறீலங்கா அரசு அண்மைக்காலங்களில் மிகவும் கடுமையான தண்டனைக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளது.

1- ஐ.நா மனித உரிமை ஆணைக்குழுவில் அங்கத்துவம் வகித்துவந்த சிறீலங்கா அரசு, கடந்த மே மாதம் தனது அங்கத்துவத்தை இழந்துள்ளது.

2- கடந்த 55வது, ஐ.நா மனிதர் உரிமை ஆணைக்குழுவிற்கு தலைமை தாங்கவிருந்த சிறீலங்கா அரசு, தனது மிகவும் மோசமான மனித உரிமை மீறல்கள் காரணமாக, தலைமைத்துவத்தை நேபாள நாட்டுக்கு விட்டுக்கொடுக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. சிறீலங்கா அரசு மனித உரிமை ஆணைக்குழுவிற்கு தலைமை தாங்குவது, கசாப்புக்காரன் ஓர் தேவாலயத்தில் பூசை செய்வதற்குச் சமன் என பெரும்பாலான நாடுகள் வர்ணித்துள்ளன.

3- கடந்த ஆண்டு பாரிஸில் உள்ள ஐ.நா கல்வி விஞ்ஞான கலாச்சார அமைப்பின் (UNESCO)

செயலாளர்நாயகம் பதவிக்குப் போட்டியிட்ட சிறீலங்காப் பிரதிநிதி, இரண்டு வாக்குகளை மட்டும் பெற்று படுதோல்வியடைந்தார்.

4- சர்வதேச நீதிமன்றத்தில் மிகநீண்ட காலமாக வகித்துவந்த அங்கத்துவத்தை சிறீலங்கா அரசு கடந்த ஆண்டு இழந்துள்ளது.

5- கடந்த ஆண்டு நவம்பர் மாதம் அணிசேரா நாடுகளின் அங்கத்துவத்தை இழக்கவேண்டிய நிலை சிறீலங்காவிற்கும் வேறு இரு நாடுகளுக்கும் ஏற்பட்டது. இதற்கும் இந்நாடுகளின் மனித உரிமை மீறல்களே காரணம்.

சிறீலங்கா அரசு தனது சர்வதேச பிரச்சார வேலைகளுக்குப் பெரும்தொகையான பணத்தைச் செலவிடுகின்றது. இதனால் தமிழீழத்தில் எப்படியாக மக்கள் மீது விமானக் குண்டுவிசக்களும் ஆடலறிகளும் ஏவப்படுகின்றனவோ, அதேபோன்ற விசக்கள் வேறுவடிவில் மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளர்கள் மீது வெளிநாடுகளில் வீசப்படுகின்றன. வெளிநாடுகளில் இயங்கும் மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளர்களுக்கு பதுங்கு குழிகள் அவசியம் இல்லை. இவர்களுக்கு திடமான மனமும், கடுமையான உழைப்பும் தேவையானவை. இவர்களின் செயற்பாடுகள் நிச்சயம் மனித உரிமைகளை நிலைநாட்டும்.

சிறீலங்காவின் பொய்ப் பிரச்சாரத்தின் மத்தியிலும் எம்முடன் நெருங்கி நின்று பணியாற்றும் மற்றைய சர்வதேச அமைப்புகளுக்கு தமிழர் மனிதர் உரிமைகள் மையம் (TCHR) நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

லண்டன் மாநகரில் மாவீரர் நாள் விழாவில் கலாநிதி அன்ரன் பாலசிங்கம் ஆற்றிய உரை

தமிழீழத் தேசியத் தலைவரின் மாவீரர் நாள் உரையை விரிவாகவும், சுவைததும்பவும் விளக்கி, அவர் ஆற்றிய நீண்ட உரையை இங்கு தருகின்றோம்.

தலைவர் அவர்கள் வருடாந்த மாவீரர் தின அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டிருக்கின்றார். மிகவும் முக்கியமான அறிக்கை. எமது விடுதலை இயக்கத்தின் கொள்கைப் பிரகடனமாக அந்த அறிக்கை வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. இது பற்றி விளக்கமாக உங்களுக்குச் சொல்லலாம் என்றிருக்கின்றேன்.

தலைவரின் அறிக்கையில் நான்கு விடயங்கள் முக்கியமாக இருக்கின்றன.

முதலாவது சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை.

இரண்டாவது அரசியல் நிலைமை.

மூன்றாவது இராணுவ நிலைமை.

நான்காவது சர்வதேச நிலைமை.

ஆகவே இந்த நான்கு அம்சங்கள் பற்றியும் எமது விடுதலை இயக்கத்தின் நிலைப்பாடு என்ன என்பதைப் பற்றி, தலைவர் கொடுத்த விளக்கத்திற்கு, கூடுதலான, தெளிவான விளக்கம் அளித்து விரிவுரையாற்ற விரும்புகின்றேன்.

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை

இந்த முழு உலகமுமே எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தவிடயம் அதுதான். தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை தொடர்பாக என்ன சொல்கிறார்? என்ன சொல்லப்போகின்றார்? அவரது நிலைப்பாடு என்ன? என்பதை, என்று மில்லாத அளவிற்கு இம்முறை சர்வதேச உலகம் எதிர்பார்த்திருந்தது. அந்த அறிக்கையில், சமாதானப் பேச்சுப்பற்றி சொல்லும்போது, நிபந்தனையற்ற பேச்சுக்கு நாம் தயார் என்று தலைவர் சொல்கிறார். ஒரு பெரிய குண்டைத் தூக்கிப் போடுறார். ஒருவரும் எதிர்பார்க்காத குண்டு. ஏனென்றால், இவ்வளவு காலமும், நாங்கள் பல நிபந்தனைகளை முன்வைச்சு பேசுவார்த்தைக்குத் தயார் என்று சொல்லி வந்திருக்கிறோம். ஆனால், இம்முறை நிபந்தனையற்ற பேச்சுவார்த்தைக்குத் தயார் என்று சொல்லியிருக்கின்றார் தலைவர். இது ஒரு முக்கியமான விடயம். ஆனால், அதேவேளையில் இச்சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை, ஒரு சமாதானச் சூழ்நிலையில், நல்ல புறநிலையில், ஒரு இயல்பான சூழ்நிலையில் நடைபெறவேண்டும் என்பதையும் தலைவர் சொல்லியிருக்கின்றார்.

அது என்ன சமாதானச் சூழ்நிலை?

சமாதானச் சூழ்நிலை என்றால், அது ஒரு இயல்பு நிலை என்று சொல்லவேண்டும். தமிழீழத்தில் ஒரு அசாதாரண சூழ்நிலை இருக்கு. அங்கு பொருளாதார நெருக்குவாரங்கள் இருக்கு. போர் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கு. மக்கள் பெரும் அவலத்தில் இருக்கினம். இப்படியான நிலைமை இல்லாமல், ஒரு இயல்பு நிலையை உருவாக்கி, சமாதானப் புறநிலையை உருவாக்கி பேசுவம். இதைத் தான் தலைவர் சொல்கிறார்.

உங்களுக்குத் தெரியும், அங்க வன்னியில் நிலைமை மோசம். உணவுத்தடை, மருந்துத்தடை, மற்றும் அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்குத்தடை. இப்படியாகப் பல நெருக்குவாரங்களுக்கு மத்தியில் மக்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கினம். இதோட மீள்பிடித்தடை, போக்குவரத்துத்தடை, எரி பொருள்தடை, சீமெந்துத்தடை, இப்படியாக ஏகப்பட்ட தடைகள். இந்தத்தடைகள்

கடந்த பத்துவருடங்களாக இருக்குது. இப்படியான தடைகள் ஏன் போட்டவை எண்டால், பொருட்கள் ஒண்டும் புலிகள் கைக்குக் கிடைக்கக்கூடாது என்று. ஆனால் கடந்த பத்துவருடங்களாக எங்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை நாங்கள் எப்படியோ எடுத்துப்போடுறம். இயக்கத்துக்குத் தேவையான பொருட்களை எப்படியோ கொண்டு சேர்த்து போராட்டத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறம். ஆனால் இந்தத் தடைகள் மக்களை நேரடியாகத் தாக்குது. இது அம்மாவுக்கு நன்றாகத் தெரியும். தெரிஞ்சுகொண்டு, மக்களின் மனஉறுதியை உடைக்கவேண்டும், புலியளுக்கு மக்கள் ஆதரவு கொடுக்கக்கூடாது, மக்களின் விடுதலை உணர்வை சிதைக்கவேண்டும், இப்படியான நோக்கங்களுக்காகவே இந்தத்தடையை வைத்திருக்கின்றார்.

தலைவர் சொல்லுறார், இந்தத் தடையை நீக்கி ஒரு இயல்பு நிலையைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று. வடக்கு கிழக்கில் இருந்து இராணுவம் அகற்றப்படவேண்டும் என்று முன்னர் தெரிவித்து வந்தனாங்கள். ஆனால் இந்த முறை நாங்கள் அந்தக் கோரிக்கையை முன்வைக்கவில்லை. போர்நிறுத்தம் செய்துதான் பேசவேண்டும் என்று சொல்லிவந்தனாங்கள். இப்ப, அப்படியும் சொல்லல்ல. படிப்படியாக போர் நெருக்கடி தளர்த்தப்படவேண்டும் என்றுதான் சொல்கின்றோம்.

ஒட்டுமொத்தத்தில் பார்த்தால், தலைவர் அவர்கள் தெரிவிச்ச யோசனைகள் உலகத்தால் வரவேற்கக்கூடியது. உண்மையான சமாதான முயற்சிக்கு அடிப்படையாக நல்லயோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கின்றார். தலைவர் பேச்சுவார்த்தைக்கு

நிபந்தனை எதனையும் விதிக்கவில்லை. அதேநேரம் நல்லெண்ணப் புறநிலை, இயல்பு நிலை, போர் நெருக்கடிகள் தணிந்த சூழ்நிலை இருக்கவேண்டும் என்று மாத்திரம் சொல்கின்றார். இது சிங்களவருக்கு சரியாக விளங்குதில்லை.

நிபந்தனை ஏதும் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டு பிரபாகரன் நிபந்தனைகளைப் போடுகின்றார் என்று, சிங்களவர்கள் தெரிவிக்கினம்.

சிறீலங்காவின் பிரதமமந்திரியாக நியமிக்கப்பட்டிருப்பவருக்கு, ஒண்டும் தெரியுதில்லை. அவருக்கு அரசியலும் தெரியாது, போரும் என்னென்று தெரியாது. அவர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார் புலியளைப் பூண்டோடு அழிப்பம் என்று. உலகம் முழுக்க, புலியளோட பேசவேண்டும், சமாதானம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்க, அவர் சண்டை தொடரும் என்று சொல்லுறார். அதாவது சண்டை பிடிச்சுக் கொண்டு சமாதானம் பேசுவம் என்று சொல்லுறார். அது என்ன மாதிரி எண்டால்... உனக்கு முஞ்சையைப் பொத்தி அடிப்பன், நீ என்னைக் கட்டிப்பிடிச்சுக் கொஞ்சு எண்டமாதிரித்தான்.

பிறகு சொல்லுறார், புலியன் பலவீனப்பட்டு நிற்கினம், புலியளால் சண்டை பிடிக்க முடியாது, ஆகவேதான் பேச்சுக்கு இறங்கிவருகினம் ஆகவே அவையளோட இப்ப பேச்சுகூடாது என்று சொல்லுறார்.

விக்கிரமநாயக்காவுக்கு நான் சொல்ல விரும்பிறது என்னெண்டால், விடுதலைப் புலிகள் பலவீனப்படவில்லை. பலம் பொருந்திய நிலையில்தான் இருக்கின்றார்கள். நாங்கள் சண்டைக்குப் பின்நிற்கிற ஆட்கள் இல்லை. புலி பசித்தாலும் இந்த சமாதானப் புல்லை மேயாது. நாங்கள் யானையை விழுங்கி கொட்டையைப் போட்ட ஆக்கள்.

நாங்கள் ஏன், சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைக்குப் போனனாங்கள் எண்டால், உலக நாடுகள் எங்களை வந்து அணுகின. இரத்தங்களரி இல்லாமல், உங்கள் இலட்சியத்தை அடைய முடியுமா என்று, ஒரு முறை முயற்சித்தால் என்ன என்று, அவை எங்களிடம் தெரிவித்தன. உலகத்தின் ஆலோசனையின்பேரில்தான், நாங்கள் பேச்சுவார்த்தைக்கு சம்மதித்தோமேதவிர, ஏதோ பயத்தினாலோ, பலவீனத்தினாலோ அல்ல.

அடுத்து தலைவர், தன்னுடைய அறிக்கையில் அரசியல் நிலைமை பற்றிச் சொல்கிறார்.

சந்திரிகாவின் ஆட்சியமைப்பில், அதிகாரக் கட்டமைப்பில் இனவாதிகள் இருக்கினம், பேரினவாதிகள் இருக்கினம், கடும் போக்காளர்கள் இருக்கினம், போதாக்குறைக்கு தமிழினத் துரோகக்கும்பல்களும் இருக்கினம். இப்படியான பேரினவாதச் சக்திகளைக் கொண்ட ஆட்சி, தமிழ் மக்களுக்கு நீதி வழங்குமா? வழங்கமாட்டாது என்று வலியுறுத்திச் சொல்கின்றார் தலைவர்.

சிறீலங்காவின் அமைச்சரவையில் நாற்பது அமைச்சர்மா. நாற்பதுபேரும் மோசடி செய்து பதவிக்கு வந்தவர்கள். பதவியில் ஏன் இருக்கினம் எண்டால், அதிலையும் ஏதும் மோசடி செய்து காசடிக்கிறதற்குத்தான். இப்படியான ஒரு அமைச்சரவைதான் அங்க இருக்குது. ஆனால் எங்கட இயக்கத்தில் தலைவர் இருக்கிறார். அவருக்கு ஒரேயொரு மந்திரிதான் இருக்கிறார். அது நான்தான். ஆலோசகர் என்ற மந்திரி. ஆனால் அம்மாவின் அமைச்சரவை

யில் நாற்பது நாக்குகள் இருந்து நாற்பது விதமாக நாற்பது கொள்கைகளோட பேசுது.

ஆனால் எங்கட இயக்கம் ஒரே குரலில்தான் பேசுது. ஒரு இயக்கம், ஒரு இலட்சியம், ஒரு கொள்கை, ஒரு தலைவன், ஒரு உறுதியான நிலைப்பாட்டில் இருந்து கொண்டதான் நாங்கள் பேசுறம்.

சந்திரிகாவும் கதிர்காமரும் இந்தச் சர்வதேச உலகத்தை திருப்பிப்படுத்திறதற்காக சில அறிக்கைகள் விடுகினம். நாங்கள் புலியளோட பேசுத் தயார் என்று. அதை இந்த உலகம் கேட்க விரும்புது. ஆனால் அதுக்குள்ள, பிரதமமந்திரியும், இராணுவத் தளபதியும் புலியளைப் பூண்டோடு அழிப்பம் என்று சொல்லுகினம்.

பாராளுமன்றத் திறப்புவிழாவில் சந்திரிகா ஒரு அறிக்கை வாசித்தார். ஐம்பது வருடங்களாக தமிழ்மக்களுக்கு அநீதி இழைக்கப்பட்டது என்று சொல்லுகின்றார். இதனை இழைத்தவர்கள் யார்? எப்படி இழைத்தார்கள்? என்று சொல்ல வரும்பொழுது, அரசியல் யாப்புக்கள், அரசியல் அமைப்புச் சட்டங்கள்தான் இதற்குக் காரணம் நாங்கள் இல்லை என அவர் தெரிவிக்கின்றார். சிங்களப் பேரினவாதத் தலைமைகள் காலங்காலமாக தமிழ் மக்கள்து ஏவிவிட்ட இந்த ஒடுக்குமுறை வரலாற்றை முடிமறைத்துவிட்டு, ஏதோ காலனித்துவம் தந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டங்களில் பழியைப் போட்டு, முழுப் பூசனிக்காயை சோற்றுக்குள் மறைக்கும் கதையைச் சொல்கின்றார்.

சந்திரிகா தனர அறிக்கையில், இனப் பிரச்சனையினர் ஒரு வெளிப்பாடுதான் போர் என்று ஒரு கட்டத்தில் சொல்லுறார். ஆனால் அதே பந்தியில் சொல்லுகின்றார்

நாங்கள் ஏன், சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைக்குப் போனனாங்கள் எண்டால், உலக நாடுகள் எங்களை வந்து அணுகின. இரத்தங்களரி இல்லாமல், உங்கள் இலட்சியத்தை அடைய முடியுமா என்று, ஒரு முறை முயற்சித்தால் என்ன என்று அவை எங்களிடம் தெரிவித்தன. உலகத்தின் ஆலோசனையின்பேரில்தான், நாங்கள் பேச்சுவார்த்தைக்கு சம்மதித்தோமே தவிர, ஏதோ பயத்தினாலோ, பலவீனத்தினாலோ அல்ல.

இது ஒரு ஆயுதப் பயங்கரவாதம் என்று பிறகு சொல்லுகின்றார், இனப்பிரச்சனையைச் சமாதான வழியில் தீர்த்துவைக்க முயற்சி செய்வோம், ஆயுதப் பயங்கரவாதத்தை போரினால் அழிப்போம் என்று. சந்திரிகாவின் உள்நோக்கம் என்ன எண்டால், போரைத் தொடரவேண்டும் புலிகளை அழிக்கவேண்டும் என்பதுதான்.

எங்கட விடுதலைப் போராட்டம் அகிம்சைப் போராட்டமாக ஆரம்பித்து, ஆயுதப் போராட்டமாக விரிவடைந்திருக்கின்றது. இன அடக்குமுறை தீவிரமாகிய காரணத்தால், இனப்படுகொலை என்ற வடிவம் எடுத்த காரணத்தினால், நாங்கள் ஆயுதம் ஏந்திப் போராட வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அந்தச் சூழ்நிலையில்தான் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் பிறந்தது. இது ஒரு வரலாற்று உண்மை. ஒரு கெரில் லாப் போராட்டமாக ஆரம்பித்து, இன்று முழு அளவிலான மரபு வழி

யுத்தமாக அது விரிவாக்கம் கண்டிருக்கின்றது. இதுதான் இந்தப் போரின் வரலாற்று உண்மை. இந்தப்போர் ஒரு விடுதலைப் போர். தமிழீழ மண்ணை மீட்டெடுப்பதற்காக நடைபெறுகின்ற ஒரு போர். இந்தப் போரை பயங்கரவாதம் என்று சொல்லிக்கொண்டு உலகத்தைக் குழப்பிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். சந்திரிகா, கதிர்காமர் ஆகியோரின் பிரச்சாரத்தில் எடுபட்டுச் சில நாட்கள் எங்களுக்கு பயங்கரவாத முத்திரை குத்திவைச்சிருக்கின்றன. இது தமிழ்மக்களின் விடுதலைப் போர் என்று தெரிந்திருந்தும், சந்திரிகாவுக்குச் சார்பான நிலைப்பாட்டைச் சில நாட்கள் எடுத்திருக்கின்றன.

பயங்கரவாதம் என்ற விடயத்திற்கு வருவம். அதாவது ஒரு அரசு என்று சொல்லும்போது, தாங்கள் நினைச்ச பயங்கரவாதச் செயல் எல்லாம் செய்யலாம். சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்ட மக்களைக் கொன்று அழிக்கலாம். ஒரு அரசுக்கு அந்த உரிமை இருப்பதாக அவையள் நினைச்சுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே சிங்கள அரசு குண்டுகளைப் போடுது. செல்களை அடிக்குது. எங்கட மக்களைக் கொன்றழிக்குது. அதைப் போர் என்று சொல்லுகின்றன. ஒரு அரசு செய்யிற அட்டூழியங்களைப் போர் என்று சொல்லுகின்றன. நாங்கள் போய் கொழும்பில் ஒரு பட்டாசை வெடிச்சிட்டால் அது பயங்கரவாதமாம்.

அமெரிக்காக்காரன் ஜப்பான்காரன் தலைக்குமேல அணுகுண்டைப் போடுறான், லட்சக்கணக்கான மக்களைக் கொல்லுறான். அது போர்த் தர்மமாம். இந்திய அமைதிப்படை தமிழீழத்தில் ஆறாயிரம் மக்களை கொன்றழிக்கின்றது. அது எல்லாம் போர்த் தர்மமாம். நாங்கள் பதிலுக்கு ஏதும் செய்தால் பயங்கரவாதம்.

பிரித்தானிய அரசிடம் புலியைப் பயங்கரவாதப் பட்டியலில் இடுமாறு கோரி கதிர்காமர் அலைந்து திரியிறார்.

ஒருபக்கம் எங்களுடன் பேசத்தயார் என்று சொல்லிக்கொண்டு, விடுதலைப் புலிகளைத் தடைசெய்யச்சொல்லி பிரித்தானிய அரசிடம் இன்னொரு பக்கத்தால் கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. கதிர்காமருக்கு ஒண்டு தெரியவேணும், அதாவது எங்களை சிறிலங்கா அரசாங்கம்

பயங்கரவாதப் பட்டியலில் இருந்து நீக்கினால்தான் பேச்சுவார்த்தையில் ஒரு முன்னேற்றம் ஏற்படும். நாங்கள் அதை வலியுறுத்துவம். அப்படியான நிலைமை இருக்கேக்க, அவர் வந்து பிரித்தானிய அரசிடம் எங்களைத் தடைசெய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார்.

நாங்கள் பிரித்தானிய அரசிடம் ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கின்றோம். எம்மீது கைவைத்தால், நாங்கள் இந்தச் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைக்கு வரமாட்டம். மற்றைய நாடுகளின் சமாதானக் கதவுகளை மூடிவிடுவோம். அதுக்குப் பிறகு உண்மையிலேயே பயங்கரவாதியளாக

கங்களுக்கு பெருந்தொகைக் காசை ஒதுக்கி, எல்லா நாடுகளிலும் புலிகளுக்கு பிரச்சினை குடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார். கடவுள் தூணிலும் இருப்பார்துரும்பிலும் இருப்பார் என்பதுமாதிரி, புலிகளும் எல்லா இடத்திலும் இருப்பார். உலகம் முழுக்க இருக்கின்றன. ஐம்பத்தினான்கு நாடுகளில் அமைப்புக்கள் வைத்திருக்கிறம். நீ.. என்ன செய்துபோடுவாய்? உனது தூதரகங்களைவிட எங்களது கிளைகள்தான் அதிகம்.

உன்னால் ஒன்றுமே செய்துவிட முடியாது. நாங்கள் பலம் வாய்ந்த ஒரு மக்கள் சமூகம். உலகம் முழுக்க கிளைபரப்பி,

ஒருபக்கம் எங்களுடன் பேசத்தயார் என்று சொல்லிக்கொண்டு, விடுதலைப் புலிகளைத் தடைசெய்யச்சொல்லி பிரித்தானிய அரசிடம் இன்னொரு பக்கத்தால் கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. கதிர்காமருக்கு ஒண்டு தெரியவேணும், அதாவது எங்களை சிறிலங்கா அரசாங்கம் பயங்கரவாதப் பட்டியலில் இருந்து நீக்கினால்தான் பேச்சுவார்த்தையில் ஒரு முன்னேற்றம் ஏற்படும். நாங்கள் அதை வலியுறுத்துவம். அப்படியான நிலைமை இருக்கேக்க, அவர் வந்து பிரித்தானிய அரசிடம் எங்களைத் தடைசெய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார்.

மாறிவிடுவோம்.

இந்தத்தடையின் நோக்கம், எங்கட மக்களிடம் இருந்து வாற நிதியை தடுக்கிறதுக்குத்தான். அமெரிக்காவிலும் அப்படித்தான் ஒரு தடையைப் போட்டு வைத்திருக்கின்றன. ஆனால், அங்க என்ன நடக்குதென்தால், தூங்கிக் கிடந்த தமிழர்கள், இப்ப விழித்தெழுந்து கூட வேலை செய்யின்றன காசும் கூடவருகுது. ஆகவே நாங்கள் இந்தத் தடையை வரவேற்கிறம். இங்கையும் கொண்டுவா, எங்கட சனம் கூடக் காசுதரும். இதைச் சமாளிக்கிறது என்னென்று எங்களுக்குத் தெரியும். தடை செய்துவிட்டுப்போ... ஆனால் அதுக்குப் பிறகு பேச்சுவார்த்தை என்று சொல்லி கதவைத் தட்டமுடியாது.

கதிர்காமர் வெளிநாட்டுத் தூதர

ஒரு விருட்சமாக நிற்கிறம். தமிழ்த் தேசியம் என்பது யாழ்ப்பாணத்துக்குள்ள மாத்திரம் முடங்கிக்கிடக்கேல்ல. உலகம் முழுக்க வியாபித்து நிற்கின்றது. சிங்கள வர்களாலை ஏதும் செய்துவிட முடியாது.

ஒட்டுமொத்தத்தில் இவையள் என்ன செய்யப் பார்க்கின்றன என்பதால், தமிழரையும் சிங்களவரையும் வெவ்வேறு இனமாகப் பிரித்துவிடுகின்றன. நாங்கள் இரண்டு இனங்களும் இணைந்துவாழ முடியாது என்பதைத்தான் இவர்களது நடவடிக்கைகள் காட்டுகின்றன. அவையளின் நடவடிக்கைகளால்தான், தமிழ் இனம் பிரிந்துசென்று தனி அரசை அமைக்க விரும்புது.

தலைவர் தன் அறிக்கையில் முக்கியமான ஒன்றைச் சொல்கிறார்.

அதாவது ஈழத்தமிழ் மக்கள் எண்டால் யார்? அந்த மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சனைகள் என்ன? அந்த மக்களின் ஆழமான அபிலாசைகள் என்ன? என்பதை இரத்தினச் சுருக்கமாகச் சொல்லியிருக்கின்றார். சிங்கள மக்கள் இதனைப் புரிந்துகொண்டால்தான் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைக்கு ஒரு நீதியான தீர்வு ஒன்றை எட்டமுடியும் என்று விளக்கம் சொல்லியிருக்கின்றார். ஈழத்தமிழ் மக்கள் தனித்துவமான இன அடையாளத்தைக்கொண்ட ஒரு மக்கள் சமூகம். அவர்களுக்கு வரலாற்று ரீதியான ஒரு நிலம் உண்டு. இந்த உண்மைகள் முதலில் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். அதற்குப்பின்னர், தமிழ்மக்கள் எதை விரும்புகின்றனர்?

தமிழ் மக்கள் என்ன விரும்புகின்றார்கள் என்றால், தங்கட நிலத்தில் நிம்மதியாக நிறைவாக வாழ விரும்புகின்றன. அந்நியர் வந்து கரைச்சல் கொடுப்பதையோ, அழுத்தம் கொடுப்பதையோ அவர்கள் விரும்பவில்லை.

தலைவர் தனது அறிக்கையில் இரானுவ நிலைமை பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார். முக்கியமான விடயம்.

இந்தவருடம் மிகப்பெரும் சமராக நடந்தது ஆனையிறவுப் பெரும்சமர். ஆனையிறவுப் பெருந்தளத்தை புலிகள் நெருங்கி, யாழ்ப்பாணத்தின் வாசலை உடைத்தெறிஞ்சு, யாழ்ப்பாணத்துக்குள்ள நுளையினம். இருபதினாயிரம் படையினரைக்கொண்ட பெருந்தளத்தை புலியள் அழிச்சுப் போட்டினம்.

அழிச்சுப்போட்டு, யாழ்ப்பாணத்துக்ககாலை எடுத்து வைச்சினம். யாழ்ப்பாணத்தை அரைப்பிறைவடிவில் சுற்றிவளைச்சு புலியள் நிற்கேக்க, அம்மையார் பயந்திட்டா. ஆடிப்போய் ஆட்டம்கண்டிட்டா. யாழ்ப்பாணம் விடுதலைப் புலிகளிடம் விழப்போகுது, தமிழீழம் வரப்போகுது என்று அம்மையார் அபாயச்சங்கை எடுத்து ஊதினார். அபாயச்சங்கை ஊதி, உலக நாடுகளின் உதவியைக் கோரினா. கதிர்காமர் இந்தியாவுக்கு ஓடினார்.

அடுத்த இதழில் தொடரும்.....

சமாதான முயற்சிகளை ஒழிக்கமுயலும் சிங்களப் பேரினவாத சக்திகள்

இலங்கை இனப்பிரச்சினையை சமாதான வழியில் தீர்த்துவைப்பதற்கு காலத்திற்குக் காலம் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளும் அதற்கு சிங்களப் பேரினவாதிகளால் போடப்பட்ட பல வடிவங்களிலான முட்டுக்கட்டைகளும் இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் கறைபடிந்த அத்தியாயங்களாகும்.

இந்தவகையில் தற்போது நோர்வே அரசாங்கத்தினால் அதாவது மேற்கலகின் ஆதரவுடன், பிரச்சினைகளுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்களை தமிழினின் உரிமைக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளையும், சிங்கள ஆட்சியாளர்களையும் சமாதானப் -பேச்சுவார்த்தை மேசைக்குக் கொண்டுவரும் முயற்சியும் அந்தக் கறைபடிந்த வரலாற்றில் அடுத்த அத்தியாயமாகிவிடுமோ என ஆய்வாளர்கள் அஞ்சுகின்றனர்.

இருபகுதியினருக்குமிடையில் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையை ஏற்படுத்துவதற்கான நோர்வே அரசாங்கத்தின் இந்த முயற்சிகளுக்கு சிங்களப் பேரினவாதிகள் போட்டுவரும் முட்டுக்கட்டைகளே ஆய்வாளர்களுக்கு அச்சம் ஏற்படக் காரணமாகும்.

'நோர்வே விடுதலைப் புலிகளுக்கு சார்பான நாடு இது இலங்கை இனப்பிரச்சி

னைக்கான தீர்வில் நடுநிலையாளராக அங்கம் வகிப்பதை நாம் எதிர்க்கிறோம். இவ்வாறான நாடு ஒன்றின் மூலம் சிறிலங்கா அரசாங்கத்திற்கும், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும்மிடையில் ஏற்படும் ஒப்பந்தங்களை சிங்கள மக்கள் நிராகரிப்பார்கள். நோர்வேயின் தலையீட்டிற்கெதிராக தொடர்ந்து போராட்டங்களை நடத்துவோம்' என நற்புது பொளத்த அமைப்புக்கள் அங்கம் வகிக்கும் தேசியக்கூட்டமைப்பின் (National Joint Committee) செயலாளர் டாக்டர் பியசேன திஸநாயக்க கூறியுள்ளார்.

'இலங்கை இனப்பிரச்சினையில் நோர்வே சம்பந்தப்படுவது எதிர்விளைவையே ஏற்படுத்தும் இதுவொரு உள்நாட்டுப்பிரச்சினை. இதில் நோர்வேயின் தலையீடு தேவையற்றது. நோர்வே நாடு புலிகளுக்குச் சலுகை செய்த பல சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. விடுதலைப் புலிகளின் அலுவலகத்தை அங்கு திறப்பதற்கு நோர்வே அனுமதித்துள்ளது. இலங்கை இனப்பிரச்சினையில் ஐரோப்பிய நாடுகள் தலையீடுவதை எம்மால் சகித்துக்கொள்ள முடியாது. நோர்வேயின் தலையீடு தனி நாட்டை நோக்கிப் புலிகளை மேலும் பலப்படுத்தும். நாம் நோர்வேயின் தலையீட்டை எதிர்த்து தொடர்ந்து போராடுவோம்' என ஜனதாவிழுக்கி பெரமுனவின் பேச்சாளரான விமல் வீரவன்ச தெரிவித்துள்ளார்.

'இலங்கை இனப்பிரச்சினையில் தலையிட என்னும் நோர்வே அரசுப் பிரதிநிதியான எரிக் கல்ஹெய்மை சிறிலங்கா அரசு அவர் கொழும்பிற்கு வரும்போது உடன்கைதுசெய்யவேண்டும், நோர்வேயுடனான இராஜதந்திர உறவுகளை அரசு உடன் நிறுத்திக் கொள்ளவேண்டும், விடுதலைப் புலிகளுக்கெதிராகத் தொடர்ச்சியாக இராணுவ நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, இராணுவ ரீதியாக அவர்களைப் பலவீனப்படுத்த வேண்டும்' என சிறுவ உறுமய கட்சி கூறியுள்ளது.

'விடுதலைப் புலிகளுடன் அமைதிப் பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடங்குமுன்னர், ஜனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்க தனது அரசியல் தீர்வு யோசனைகளை பாராளுமன்றத்தின் ஆலோசனைக்கு முன்வைக்க வேண்டும். நாம் புதிய அரசியல் கலாச்சாரத்தை ஏற்படுத்தப்போகிறோம். நானும் ஜனாதிபதியும் வடக்குக் கிழக்கிலிருந்து பாராளுமன்றத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட சகல உறுப்பினர்களுடனும் கலந்தாலோசித்தே எந்த அடிப்படையில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடன் பேச்சுவார்த்தைகளை ஆரம்பிப்பது என்ற அணுகுமுறையை வகுக்க வேண்டும். அத்துடன் புலிகளுடன் மட்டுமா பேசுவது என்பது குறித்தும் முடிவுசெய்யப்படவேண்டும்' என ஐக்கிய தேசியக் கட்சித் தலைவரும், எதிர்க்கட்சித் தலைவருமான ரணில்

விக்கிரமசிங்க கூறியுள்ளார்.

நோர்வேயின் அரசு பிரதிநிதி சமாதானப் பேச்சு தொடர்பாக வன்னிக்குச் சென்று, தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் வே.பிரபாகரன் அவர்களைச் சந்தித்தது இலங்கை அரசியலிலும், இனப்பிரச்சினையை சமாதான வழியில் தீர்த்து வைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளிலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததொரு திருப்புமுனையாகவே மேற்குலகம் உள்ளிட்ட சர்வதேச சமூகமும் இதயசுத்தியுள்ள ஆய்வாளர்களும் வர்ணித்துள்ளனர்.

இந்த நிலையிற்தான், சிங்களப் பேரினவாதிகள் சமாதானத்திற்கெதிரான ஆதிக்க

கெல்மன்

வெறிகொண்ட தமது முன்னைய நிலைப்பாட்டை மீண்டும் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். அதில் முக்கியமான சக்தியாக ஐ.தே.கட்சியைக் கூறமுடியும். கடந்த காலத்தில் ஆளுங்கட்சியாக இருந்ததும், சிங்கள மக்களின் செல்வாக்கைப் பெற்ற பெரிய கட்சியுமான இந்தக் கட்சியின் தலைவர் ரணில் விக்கிரமசிங்க புலிகளுடன் சிறிலங்கா அரசு அமைதிப்பேச்சு நடத்துவது குறித்து வெளியீட்டுள்ள கருத்துக்கள் குதர்க்கமானதாகவும், ஆய்வாளர்களுக்கு விசனத்தை ஏற்படுத்துவதாகவும் அமைந்துள்ளது.

அதாவது, நோர்வே-புலிகள்-அரசு என்ற முத்தரப்பு செயற்பாட்டை மேலும் விரிவாக்க ரணில் எண்ணுவதைப்போல் தோன்றுகின்றது. தான் புதிய அரசியல் கலாச்சாரத்தை

விடுதலைக் களம் முண்டது

அது தமிழீழ ஒளியாவது

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி..

மக்களின் விருப்பை தமிழீழ ஆணையை முன்னெடுத்து வரலாற்றில் மீளவும் தமிழீழ அரசு நோக்கிய அரசினை உருவாக்கிவிட்ட கொள்கை விரிவாக தமிழீழ மக்கள் தங்கள் தேசியத் தலைவர் பிரபாகரனை போற்றி நிற்கின்றனர்.

சிறீலங்காப் பொலிசாரின், இராணுவத்தின் உள்வாங்கிய அழித்தல் - தமிழீழத்தில் உள்ள சிறீலங்காப் பொலிஸ் நிர்வாக அமைப்பை நிலைகுலைத்து அழித்தல் - இராணுவ அணிகளுடன் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் மோதி அழித்தல் என் கின்ற மூன்று நோக்குகளுடன் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் விடுதலைப் பயணம் ஆரம்பமாகியது.

இதன் வளர்ச்சி நிலையாக 1978 சித்திரை 7ஆம் நாளில் பொலிஸ் அதிகாரி பஸ்ரியாம்பிள்ளை கோஸ்டியினர் முருங்கன் காட்டில் அழிக்கப்பட்ட வரலாறு சிறீலங்காவுக்கு தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் பலத்தை வெளிப்படுத்தியது. இதனால் சிறீலங்கா 1978 வைகாசி 19ஆம் நாளில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் தடைச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி மக்களை அச்சப்படுத்தி இயக்க வளர்ச்சியை கட்டுப்படுத்த முயன்றது.

ஆயினும் அது ஆகக்கூடிய காரியமல்ல எனக் கண்ட சிறீலங்கா 1979 ஆடி 20 ஆம் நாளில் உலகிலேயே மிக மோசமான முறையில் மனித உரிமைகளை மீறும் பயங்கரவாதச் சட்டத்தை கொண்டு வந்தது.

அத்துடன் நிலலீது அன்றிலிருந்து ஆறு மாதங்களுள் வடக்கில் இருந்து விடுதலைப் புலிகளை அழித்து ஒழிக்க வேண்டுமென ஆணையிட்டு ஜே. ஆர் ஜெயவர்தன தனது உறவினரான பிரிகேடியர் வீரதுங்காவை வடக்கிற்கு நவீன மயப்படுத்தப்பட்ட இராணுவத்துடன் அனுப்பி வைத்தார்.

“அஞ்சி அஞ்சி சாவார் அவனியிலே இவர் அஞ்சாத பொருளில்லை பூமியிலே” எனப் பாரதி பாடிய தமிழர்களாக ஈழத்தமிழர்கள் வாழ்ந்த காலம் தலைவர் பிரபாகரனின் தோற்றத்துடன் மலையேறி விட்டது என்பதை ஆறுமாத காலக்கெடுவை

ஏற்படுத்தப்போவதாகக் கூறியுள்ளதும், ஜனாதிபதியும் தானும் வடக்கு கிழக்கு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடாத்திய பின்னர்தான் புலிகளுடன் மட்டுமா பேசுவதென்பது குறித்து முடிவு செய்யப்பட்டவேண்டுமென கூறியுள்ளதும், இவ்வாறான சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. அவர் பொதுநலனக்காக தமது கட்சியின் அரசியற்போக்கில் பிறழ்வை ஏற்படுத்த விரும்பவில்லை. கட்சி அரசியல் நடவடிக்கைகளையே தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப் போகிறார் என்பதையே அவரின் இந்த நிலைப்பாடு காட்டுகின்றது.

இதேவேளை, புலிகளை இராணுவ ரீதியாக வலுவழக்கச் செய்யவேண்டும். புலிகளுடன் யுத்த நிறுத்தம் செய்யப்படமாட்டாது. யுத்தம் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்படும் என சிறீலங்காவின் பிரதமர் ரட்ணசிறி விக் கிரமநாயக்க கூறியிருந்தார்.

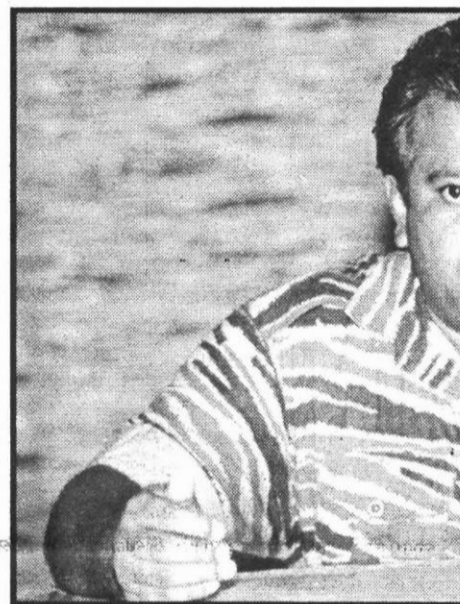
அதுமட்டுமல்ல, சிறீலங்காவின் சிரேஷ்ட அமைச்சர்களுக்கிடையிலும் நோர்வேயின் சமாதான முயற்சிகள் தொடர்பாக முரண்பட்ட கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. இவ்வாறான கருத்து முரண்பாடுகளால் அமைச்சர்கள் மட்டத்தில் வாதப்பிரதிவாதங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

சிறீலங்காவில் தற்போது ஏற்பட்டுள்ள இவ்வாறானதொரு அரசியல் பின்னணியில் தான் ஜனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்க இனப்பிரச்சினையில் இரட்டை அணுகுமுறையை அதாவது, இராணுவ வழிமுறையையும், அரசியல் தீர்வு வழிமுறையையும்

நிறைவேற்ற முடியாத சிங்கள இராணுவத்தின் பரிதாபநிலை சிறீலங்காவுக்கு உணர்த்தியது.

ஆயினும் தலைவர் பிரபாகரன் சிறீலங்காவின் நடவடிக்கைகளை மிக நுணுக்கமாக அவதானித்து அவற்றுக்கு மத்தியில் தமிழீழத் தேசத்தின் அரசு நோக்கிய அரசை உருவாக்குவதற்குத் தேவையாக இருந்த மரபு வழிப்படைகள், நிர்வாகக் கட்டமைப்புகள் அமைப்புகள் ஆகியன தோன்றவைப்பதற்கான தன் திட்டங்களை நடாத்திச் சென்றார்.

இந்தக் காலகட்டத்தில் உலகே கண்டறியாத கேவலமான செயற்பாடாக ஒரு இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட நூல்களைக் கொண்டிருந்த யாழ்நூலகம் சிறீலங்கா அரசாங்கத்தின் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அமைச்சர்களின் தலைமையில் எரியூட்டப் பெற்ற வரலாற்றுக் கொடூரம் 1981 ஆனி 1ஆம் நாளில் நிகழ்த்தப்பட்டது. இதனை அடுத்து படைபலம் கொண்டு அப்பாவி தமிழ் மக்களை பயப்படுத்தி அவர்களை அடிபணிய வைக்கும் சிறீலங்காவின் இராணுவத் தந்திரத்திற்கு பதிலடி கொடுக்கும் நடவடிக்கைகள் ஆரம்பமாகின.

1981ஆம் ஆண்டு ஐப்பசிமாதத்து 15 ஆம் நாளில் தமிழீழ போராட்ட வரலாற்றின் கடைப்பிடிக்க எண்ணியுள்ளதாக ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தைகளை மீண்டும் ஆரம்பிப்பதற்குத் தயாராக இருப்பதாகவும் அதேவேளையில், இராணுவ நடவடிக்கையைத் தொடர்ந்தும் முன்னெடுக்கப் போவதாகவும், பொருளாதாரத் தடைகளை நீக்குமாறு விடுதலைப் புலிகள் விடுக்கும் கோரிக்கையில் பயனில்லை எனவும் சந்திரிகா குமாரதுங்க தனது 11வது பாராளுமன்றத்தின் முதல் அமர்வில் அரசாங்கத்தின் கொள்கை விளக்க உரையில் கூறியுள்ளார்.

இதேவேளை, ‘இராணுவ ரீதியிலான வெற்றியே சமாதானத்தை அடைந்துகொள்ள ஒருநல்ல மார்க்கமாகும்’ என இராணுவத் தளபதி லெப்.ஜெனரல் பலகல்ல கூறியுள்ளார். ‘புலிகளுடன் யுத்த நிறுத்தம் மேற்கொள்வது, புலிகள் தம்மை இராணுவ ரீதியாக பலப்படுத்திக்கொள்ள உதவும்’ எனவும் அவர் கூறுகின்றார்.

இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றின் தற்போதைய நகர்வு நிலை இந்த அடிப்படையிலான சூழ்நிலையிலேயே உள்ளது. இந்த நிலையில் நோர்வேயின் புதிய தளத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட சமாதான முயற்சியாகத் தெரியும் ஒளிக்கீற்றை சிங்களப் பேரினவாத இருள் கவ்விக்கொள்ளும். மற்றொரு கறைபடிந்த அத்தியாயமாக நோர்வேயின் முயற்சிகள் பதியப்பட்டுவிடுமோ என்ற அச்சம் ஆய்வாளர் மத்தியில் மேலோங்கி வருகின்றது.

இராணுவத்தினருக்கு எதிரான முதல் தாக்குதல் யாழ்ப்பாணம் காங்கேசன்துறை வீதியில் வைத்து சிறீலங்கா இராணுவ அணி மீது நடாத்தப்பட்டது.

1982 ஆடி 2ஆம் நாள் நெல்லியடியில் காவற்றுறை மீது நடாத்தப்பட்ட தாக்குதலையும் 1982 புரட்டாசியில் பொன்னாலை பாலத்தில் கடற்படையினர் மீது கண்ணி வெடி தாக்குதலையும் நடாத்தியதை தொடர்ந்து ஐப்பசி 27ஆம் நாளில் சாவகச்சேரி பொலிஸ் நிலையம் மீது விடுதலைப் புலிகள் நடாத்திய வெற்றிகரமான தாக்குதலினால் முழு இலங்கையுமே அதிர்ந்தது. 3 பொலிசாரை அழித்து 3 பேரைக் காயப்படுத்தி பெருந்தொகையான ஆயுதங்கள் விடுதலைப்புலிகளால் கைப்பற்றப்பட்டதை

அடுத்து பல பொலிஸ் நிலையங்களை சிறீலங்கா அவசரம் அவசரமாக முடியது. இராணுவ முற்றுகையொன்றில் காயமடைந்த லெப்டினன்ட் சங்கர் தமிழகத்திற்கு வைத்தியசிகிச்சைக்கு என கொண்டு செல்லப்பட்டு அங்கு கார்த்திகை 27ஆம் நாளில் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் முதல் வீரச்சாவை தழுவினார். பின்னர் 1989இல் இந்நாளே தமிழீழ மாவீரர் நாளாக தமிழீழத் தேசிய தலைவர் மேதகு பிரபாகரன் அவர்களால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது.

1989, கார்த்திகை 27, அன்று நடந்த முதல் மாவீரர்நாள் உரையில் தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள், ‘எமது போராட்டத்தில் இன்று ஒரு முக்கியமான நாள். இதுவரை காலமும் எமது புனித இலட்சியமான - தமிழீழ இலட்சியத்துக்காக உயிர்த் தியாகம் செய்த 1207 போராடிகளை நினைவுகூரும் முகமாக இந்த மாவீரர் நாளை நாங்கள் ஆரம்

பற்றி மாகரன்

பித்துள்ளோம். எத்தனையோ உலக நாடுகளில் விடுதலைக்காகப் போரிட்ட படைவீரர்களின் நினைவாக இப்படிப்பட்ட மாவீரர் நாட்களைக் கொண்டாடுவது வழக்கம். உங்களுக்குத் தெரியும், இதுவரை காலமும் எமது இயக்கத்தில் வீரச்சாவடைந்த ஒவ்வொரு போராடிக் குமாகத் தனிப்பட்ட நினைவு நாட்களைக் கொண்டாடுவது வழக்கம். ஆனால் இந்த வருடத்தில் இருந்து வீரச்சாவு அடைந்த எல்லோரையும் மொத்தமாக வருடத்தில் ஒருநாள் நினைவு கூர்ந்து அந்த நாளையே மாவீரர் நாள் ஆகப் பிரகடனப்படுத்தி உள்ளோம். அதற்கு இன்னுமொரு காரணமும் உண்டு. அதாவது எங்களது விடுதலைப் போராடிகளில் முதலாவதாக வீரச்சாவடைந்த சங்கரின் நினைவு தினமான இன்று மாவீரர் நாளை நாங்கள் பிரகடனப்படுத்தி உள்ளோம் என்றார்.

எங்கள் தேசியத் தலைவரின் இந்த ஆணையை ஏற்று மாவீரர்நாளை தமிழீழத் தேசத்தின் தேசிய நாளாக உலகப்பரப்பெங்கும் வாழும் தமிழ் மக்கள் கொண்டா

டுகின்றனர். இம்முறை ஆணையிறவுப் பெருந்தளமும் வன்னிப் பெருநிலப் பரப்பும் யாழ் குடாநாட்டின் கணிசமான பகுதியும் வெற்றி கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில் எங்கள் தலைவர் 1987ஆம் ஆண்டு சுதுமலை கூட்டத்தில் சொன்ன அந்த வார்த்தைகள் எங்கள் காதுகளுள் இன்றும் ஒலிக்கின்றன.

“எம் மக்களது விடுதலைக்காக எம் மக்களது விமோசனத்துக்காக நாங்கள் ஏந்திய ஆயுதங்களை இந்திய அரசிடம் ஒப்படைக்கின்றோம். தமிழீழ மக்களின் ஒரே பாதுகாப்புச் சாதனமாக இருந்துவந்த இந்த ஆயுதங்களை இந்திய அரசு எம்மிடம் இருந்து பெற்றுக் கொள்வதில் இருந்து தமிழீழ மக்களின் பாதுகாப்பு என்ற பெரும் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள்கிறது. ஆயுதக்கையளிப்பு என்பது இந்தப் பொறுப்பு மாற்றத்தைத்தான் குறிக்கின்றது. நாம் ஆயுதங்களைக் கையளிக்காது போனால் இந்திய இராணுவத்துடன் மோதும் தூர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்படும் இதை நாம் விரும்பவில்லை. தமிழீழத் தனியரசே தமிழீழ மக்களின் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரத் தீர்வை அளிக்கும் என்பதில் எனக்கு அசையாத நம்பிக்கையுண்டு. தமிழீழ இலட்சியத்திற்கு காகவே நான் தொடர்ந்து போராடுவேன். தமிழீழ மக்களின் நலன்கருதி இடைக்கால அரசில் பங்கு பற்ற அல்லது தேர்தலில் போட்டியிட வேண்டிய சூழ்நிலை எமது இயக்கத்துக்கு ஏற்படலாம். ஆனால் நான் எந்தக் காலகட்டத்திலும் தேர்தலில் பங்குபற்றப் போவதில்லை. இதை நான் மிகவும் உறுதியாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்” ஆயுத ஒப்படைப்பு என்பதன் பொருள் பற்றி தலைவர் பிரபாகரன் அளித்த விளக்கம் தமிழீழ மக்களின் பிரச்சினையே அவர்களது பாதுகாப்புக்கான சிறீலங்கா அரசாங்கத்தின் பயமுறுத்தல்கள் என்பதை உலகிற்கு உறுதியாக விளக்கியது.

1987 ஆடி 24ஆம் நாளில் இந்திய அதிகாரிகள் தலைவர் பிரபாகரனை சந்தித்து இராணுவ ஹெலிகொப்டரில் டில்லிக்கு ராஜிவ் காந்தி சில முக்கிய விடயங்கள் குறித்து பேச அழைப்பதாக அழைத்துச் சென்றனர். புறப்படுவதற்கு முன்னர் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் நாட்டு மக்களுக்கு விடுத்த அறிக்கையில் “இன்று தமிழீழ மக்கள் தங்கள் இலட்சியத்தை வென்றெடுக்கும் ஒரு தலைமையைப் பெற்றுள்ளனர் என்பதை நான் அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றேன். நீங்கள் எனக்கு அளித்துவரும் பொறுப்புக்களை நான் நேர்மையாகவும் உண்மையாகவும் உறுதியுடனும் செய்வேன் என நம்புகின்றேன். தற்காலத்தில் காணப்படும் இடைக்கால தீர்வுகள் எமது பிரச்சினையின் தீர்வாக அமையாது. எனவே தமிழ் மக்களின் நிரந்தரமான நிம்மதியான சுபீட்சமான எதிர்காலத்தை உறுதிப்படுத்தும் நிரந்தரத் தீர்வுக்காகவே நான் பாடுபடுகின்றேன். இத் தீர்வு தமிழீழம் என்ற நான் நம்புகின்றேன். இந்தியப் பிரதமர் ராஜிவ் காந்தியின் அழைப்பின் பேரில் நான் தமிழீழத்தைவிட்டு உத்தியோக பூர்வமாகவே இந்தியா செல்கின்றேன்” என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். அன்று முதல் இன்று வரை எற்றுமே எதற்குமே விலைபோகாத உள்ள உறுதியுடன் அழைப்புக்களால் தனக்கு ஏற்படக்கூடிய நன்மைகளை சிந்தியாது தன் மக்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நன்மைகளை சிந்தித்து செயற்படும் கர்மவீரனாக எங்கள் தலைவர் பிரபாகரன் இலங்குவது கண்கூடு.

எங்கள் தேசத்தின் மண்ணையும் கடலையும் விண்ணையும் எங்கள் எதிரிகளின் பிடியிலிருந்து மீட்க ஆக்கிரமிப்பாளர்களை விரட்டி அமைதியான பாதுகாப்பான தேசத்தில் தமிழீழ மக்கள் வாழ எம்மாலான நிதி உதவிகளை அள்ளி வழங்குவதே எங்கள் மாவீரர்களுக்கு நாம் அளிக்கும் மிக உகந்த காணிக்கையாகவும் அமையும்.

20 நூற்றாண்டுகளின் நாயகத்தின் பெருந்தலைவர்

மரபுப்படைகளைக் கொண்ட புலிப்படைத் தலைவர் என்று இன்று மெல்ல மெல்லச் சொல்லத் தொடங்கியுள்ளது. வெளித்தாள் பல படைகள் மேலேபோய், பிரபாகரன் சாதாரண மானிடமேயல்ல என்று புகழ்கின்றது.

வட இந்தியா சொல்கின்றது..

சிவசேனைத் தலைவர் பால்தக்கரே இந்தியாவின் வணிகத் தலைநகரான மும்பாயில் தொழில் செய்துயர்ந்த தமிழர்களைத் தனது சொந்தப்படையின் மூலம் அடித்து விரட்டியவர். அதிர்விற இந்துத்துவக் கோட்பாட்டாளர். பிரபாகரனது வியப்புக்குரிய வீரச் செயல்களால் ஈர்க்கப்பட்ட இந்த இரும்பு மனிதர். உலகத் தமிழர்களின் இணையிலாத தலைவன் பிரபாகரன்தான் என அழுத்தத்திருத்தமாக மொழிந்து, ஈழத்தமிழர்களின் இலட்சிய வேள்விக்குத் தனது ஆதரவினை வழங்கத் தவறவில்லை.

1987 நவம்பர் 26ஆம் நாள் சென்னையிலே நடந்த தலைவர் பிரபாகரனின் பிறந்த நாள் நிகழ்விற் கலந்து கொண்ட மேற்கு வங்காள அமைச்சர் பி.பி. மண்டல், பால்தக்கரே சொன்னது போன்ற கருத்தை இன்னும் அழுத்தி தம்பி பிரபாகரன் தமிழர்களுக்கு மட்டுமல்ல.. ஒருக்கப்பட்ட மனிதகுலத்துக்கே தலைவன் என்று வாயாரப் புகழ்ந்தார் இந்தக் கால கட்டத்திற்குள்ளே, இந்திய அமைதிப்படை தமிழீழத்திலே புலி வேட்டையாடிக் காயப்பட்டுக் களைத்துக் கொண்டிருந்தது. இந்திய தேசியம், என்ற உணர்வுக்கு அப்பால் நின்று, பிரபாகரனைப் புகழ்க்கடிய அளவுக்கு, அவரது கறைபடா மாண்பு மண்டலின் நெஞ்சை இழுத்து ஈர்த்தது என்பதே உண்மை.

வேட்டி கட்டி நடக்க..

இந்திய அரசியல் தலைநகரான டெல்லி யிற்கூடத் தமக்கு ஒரு மதிப்பு ஏற்பட்டதற்கும் குனிந்து வளைந்து கேட்பாரற்றுத் திரிந்த தமிழர் வேட்டி கட்டி நிமிர்ந்து நடப்பதற்கும்

காரணமாக அமைந்தவர் விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன்தான் என்று இந்தியத் தமிழ்த் தலைவர்கள்கூட இன்று ஒப்புக் கொள்கின்றனர். உலக அகர முதலியில் தமிழன் பெயரைக் கூலியென்றிருந்த நிலையை யழித்து போராளிகள் என எழுதவைத்த பெருமைக்குரிய தலைவர் பிரபாகரன்தான் என்பதை, அரசியல் அழுத்தங்களால், முரண்படும் தமிழ்த் தலைவர்கள்கூட மறுக்கத் துணிவ தில்லை.

வைகோ, ஆலடி அருணா போன்றவர்கள் பிரபாகரன் 20ஆம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற தலைவர் என்று இந்தியப் பாராளுமன்றத்திலே செய்த மதிப்பீடுகள் அவைக் குறிப்பிலே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இது தமிழக மக்கள் மனதிலும் பதியப்பட்டுள்ளதென்பதை ஓயாத அலைகள் மூன்றின் பின், தடைகளை மீறியெழுந்த தமிழகச் சஞ்சிகைகள், மக்களின் உணர்வலைகள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

மிகச் சிறியதொரு நாட்டில் தமது விடுதலைக்காகப் போராடும் ஈழத்தமிழர்

என்னும் இனத்தின், தேசியத் தலைவர், தனது மாவீரர் நாள் உரையில், என்ன சொல்லப் போகிறார் என்பதை உலகம் விழியசைக்காது பார்த்திருந்ததோடு, எல்லா ஊடகங்களும் அதனை சுடச்சுட அறிவித்தன என்பது பிரபாகரன் 20ஆம் நூற்றாண்டினதும் இனி வரும் நூற்றாண்டினதும் இணையற்ற தலைவர் என்பதற்கான அங்கீகாரமெனில், அதுமிகையன்று.

உலக மகா வீரர்களில்..

உலகின் பெரும் வீரர்களென்று விரல் விட்டு எண்ணக் கூடியவர்களான அலெக்சாந்தர், நெப்போலியன் போன்றவர்களோடும், கொரியல்லா வீரர்களான சேகுவோ, கரிபால்டி, பிடல் காஸ்ரோ, யசீர் அரபாத், மாவோ, கோசிமின் போன்றவர்களோடும், பெரும் போர்களிற் தனது நாட்டினரை வழி நடத்திச் சென்று வெற்றிக் கனியைப் பறித்துக் கொடுத்த லெனின், ஸ்ராலின், வின்சன் சேர்ச்சில், போன்ற தலைவரோடும் ஒரு சேர வைத்து எண்ணப்படக் கூடியவரென்று பல

தொடர்ச்சி 8ஆம் பக்கம்

ஆனந்தப் பங்காற்று காதினிலே, ஆலோலம் ஆலோலம் பாடுதம்மா! ஆனையிறவிலே ஏறும் போதிலே.. ஆகாயம் கைகளில் ஆடுதம்மா!

ஆகாயம் மட்டுமா ஆடியது? அன்று இம்மண்ணில் பிறந்த எல்லாமே ஆடின. கால் நடக்க இயலாப் பூட்டன்சூட அன்று தான் நாலு காலிற் பாய்ந்து துள்ளிக் குதித்தார். ஒவ்வொரு தமிழனும் அந்நேரம் இறக்கக் கட்டிப் புறந்து விண்ணில் மிதந்தான். யானையைக் காலால் தட்டி விழுத்திய புளுகம் எமக்கு, ஆனையிறவை நாங்களை அடித்துப் பிடித்த நினைப்பு. உச்சரிக்கவே பயந்த ஆனையிறவை பெயர்த்தெறிந்து எம் பிள்ளைகள் வென்றார்கள் என்ற செய்தி அனைவரையுமே உச்சத்திற்கே அழைத்துச் சென்றது. எங்களாலும் எதுவும் முடியும் என்ற அகங்காரம் தலைக்கேற ஆனையிறவில் ஏறி நடந்தோம்.

பல நூற்றாண்டுகளாக ஆதிக்கவாதிகளின் பிடியிலிருந்து எமது வீரர்களால் உயிரும் உதிரமும் அர்ச்சித்துப் பெற்ற பூர்வீகப் பூமியை பாத்தபோது எமக்கேற்பட்ட ஆணத்தக் களிப்பு எங்களைமே மீறி எமக்குள் பீறிட்டெழுந்த சந்தோச அலைகள், ஈடிணையற்ற இந்த வெற்றியை என்னென்று சொல்லி எப்படி மகிழ்வதென்று அறியாது நின்று நாம் பட்ட தத்தளிப்பு, ஒவ்வொரு உயிர்களையும் உட்புத் தரையில் விலை கொடுத்தபோது எமக்கிருந்த உளக் குமுறல், இந்தக் கோட்டையை விழுத்த முடிய வில்லையே என்ற ஏக்கம் ஆனையிறவிலும் புலிக்கொடி பறக்காமலா போகும் என்று நீண்டகாலமாய் எமக்குள்ளிருந்த ஆதங்கம்... அத்தனைக்கும் தீர்ப்பெழுதி ஆனையிறவின் கன்னத்தில் முத்தமிடுகிறது எம் மூச்சுக்காற்று.

இவற்றையே அடிநாதமாய் ஆதார சுருதியாய்த் தாங்கி வெளிவந்திருக்கின்றது ஆனையிறவுப் பாடல் இசைத் தட்டு. இசைப் பாடல்களை கேட்கும்போது நாம் மகிழ்ச்சியும் கிளர்ச்சியும் அடைகின்றோம். எங்களுடைய புலன்களை கூர்மையடையச்

ஆனையிறவு இசைத் தட்டு

-மதிப்பீட்டுரை-

செய்து நாம் நேரில் காணாத வற்றையும் கற்பனையின் மூலம் காணுகின்றோம் இவற்றுக்கும் மேலாக இசைப்பாடல்கள் கேட்பவர் மனங்களை ஆட்கொண்டு அவர்களைச் சிந்திக்கவும் உணரவும் செய்கின்றன.

வெறுமனே ஆகா! ஓகோ! என்று வந்து சன்னதமாடி, கேட்பவர் மனங்களில் பெரும் போதையையே தூவிவிட்டு நிகழ்காலத்திலேயே நிழலற்றுப் போகும் இன்றைய தென்னிந்தியச் சினிமாப் பாடல்களுக்குச் சவாலாக ஈழமண்ணில் பிறப்பெடுக்கும் தாயகப் பாடல்கள் கேட்பவர் மனங்களை மட்டுமன்றி காலத்தையும் வென்று நிலைத்து விடுகின்றன.

குறிப்பாக, 80களிலேயே தாயகப் பாடல்களின் வருகை ஆரம்பமாகியது இற்றைவரை பல நூற்றாண்டுகளாக பாடல்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. விடுதலைக்கு மக்கள் மனங்களில் உயிர்ப்பூட்டுவனவாக சுதந்திரப்போரின் உந்துசக்தியாக, காலப் பதிவாக, மன உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாக இசைப்பாடல்களின் வருகை காலத்திற்குக் காலம் உச்சத்தைத் தொட்டே வந்திருக்கின்றது. தமிழீழ விடுதலைப் போர் வரலாற்றுப் பதிவான நிகழ்வுகளைக் கலைப்பதிவாக்குவதில் இசைப்பாடல்களும் இடம்பிடித்துள்ளன. இசைப்பாடல்களின் பிரசவம் என்பது புத்துணர்வுடன்சூடிய ஒரு கூட்டு முயற்சியாகும். பாடலாசிரியன் சொல்ல வந்த கருத்தை, அதன் உணர்வைச் சிதைக்காத மெட்டுக்களும், பாடகரின் உச்சரிப்பும் மிகவும் கச்சிதமாக பாடல்களை மெருகேற்றி விடுகின்றன. பாடல் அடிகளில் இசையின் செழுமையுடன் கவித்திறமும் ஈடுசோடாக ஓசை வீசுவதைக் காண்கிறோம். ஆனையிறவு இசைத் தட்டிலே வரும் ஒன்பது பாடல்களின் கவிதை வரிகளுக்கும் சொந்தக்காரர் கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரை அவர்களே. ஓசை பிறழாது சொல்லைக் கையாளும் விதம் ஒவ்வொரு பாடல்களிலும் பிரமிக்கத் தக்கதாகவே உள்ளது. கேட்பவர் மனங்களைச் சண்டியிழுக்கும் வார்த்தைகளால் இனிய இசையில் குழைந்து அதற்கு இசைந்த குரல்களில் வெளிவந்துள்ள இப்பாடல்கள் கேட்கும்போது எம்நெஞ்சைத் தொடுகின்றன. தமிழீழத்தின் மூத்த இசையமைப்பாளர் இசைவாணர் கண்ணன் அவர்கள் இந்த ஆனையிறவு ஒலிப்பேழைக்கு இசைக் கலவை வழங்கி கனிவூட்டியுள்ளார். இயல்பாகவே தன் நுணுக்கமான மெட்டுக்களால் பாடல்களைக் கேட்பவர் மனங்களில் இலகுவமாகத் தொற்ற வைத்துவிடும் திறமை

கைவரப் பெற்ற இசைவாணர் கண்ணன் அவர்கள் ஆனையிறவிலும் தன் கைவண்ணத்தைக் காட்டத் தவறவில்லை. ஆற்றின் ஓட்டம் போல் எந்தத் தடங்கலும் இன்றி இப்பாடல்கள் வந்து குவிகின்றன.

இந்த ஒலிப்பேழையில் உள்ள பாடல்களைப் பாடிய பாடகர்களும் தத்தம் குரல் இனிமையை, திறமையை நிலை நிறுத்தியே உள்ளனர். இவர்களுடன் இணைய ஒலிப்பதிவாளர் மலையவனும் திறம்படச் செயற்பட்டுள்ளார்.

எல்லாப் பாடல்களும் என்று மிகைப்படுத்திக் கூறமுடியாவிட்டாலும், ஒரிரு பாடல்களைத் தவிர ஏனையாடல்கள் உச்சத்தைத் தொட்டே நிற்கின்றன. இவ்வொலிப் பேழையில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படவேண்டிய பாடலாக மாவீரர் பாடல் அமைந்துள்ளது. இந்தப் பாடல் தன்னுடன் எம்மையும் தென்னை மரத்தோப்பிற்குள் அழைத்துச் செல்கிறது. பாடலில் பொதிந்துள்ள கவிதை வரிகள், பாடலுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள இசை, பாடலைப் பாடியுள்ள விதம் எல்லாமே ஒன்றுடன் ஒன்று போட்டி போடுகின்றன. மாவீரர்களின் முகங்களை நெஞ்சக் கண்முன் நிழலாட வைக்கும் அளவிற்கு உணர்வுப் பிழிவாக அமைந்துள்ள அப்பாடல் மனதின் அடிவேர் வரை சென்று, அது சொல்ல வந்த கருத்தை, உணர்வை மற்றவர்களிடத்தில் தொற்ற வைப்பதில் வெற்றி கண்டுள்ளது.

தென்னை மரத்தோப்பு உம்மை எதிர்பார்த்து ஒரு கண்ணமுதவாறு காத்திருக்கும் என்ற பாடல் நிச்சயமாக கேட்பவர்கள் மனங்களை இளக வைக்கும்.

இவ்வாறே பாடகர் சாந்தனின் வெண்கலக் குரலில் அமைந்த பாடல். இனி வரும் இனி வரும் காலங்கள் அவை எங்களின் காலங்கள் என்ற பாடல் மற்றும் பாடகர் சுகுமாரின் கம்பீரமான குரலில் அமைந்த, நித்திரையா தமிழா என்ற பாடல், திருமலைச்சந்திரன், நிரோஜன் ஆகியோர் பாடிய

சந்தோச மேகங்கள் வந்தாடும் நேரத்தில் செந்தூரப் பூ மழை தூவியது சென்றார்கள் வென்றார்கள் என்றார்கள் அந்நேரம் தேகமெல்லாம் மின்னல் ஓடியது.

போன்ற பாடல்கள் மீண்டும் மீண்டும் கேட்கத் தூண்டுக்கின்றன. இத்தனைக்கும் மேலாக ஒரு வித்தியாசமான,

ஈடு வைத்து ஈடு வைத்து நந்தலாலா-தமிழ் ஈழம் தரப் போகிறாவே நந்தலாலா! என்ற பாடல் எடுத்த எடுப்பிலேயே பலரது மனங்களையும் ஈர்த்துவிட்டது. இந்தப்பாட

லைப் பலரின் வாய்கள் முணுமுணுக்கக் காணலாம்.

பாடல்கள் ஒவ்வொன்றுமே உணர்வுப் பிழிவாக அமைந்திருக்கின்றன. பாடகர்கள் அனைவரும் பாடல்களின் வரிகள் சுட்டி நிற்கும் கருத்தை, அதன் உணர்வை ஆழமாக உள்வாங்கி நன்றாகப் பாடியிருக்கின்றார்கள். தமிழீழத்தில் பல வெற்றிப் பாடல்களைப் பரிசளித்த மூத்த இசையமைப்பாளர் இசைவாணர் கண்ணன் அவர்கள் குறிப்பிட்ட சில நாட்களுக்குள் தன் அயராது உழைப்பால் ஆனையிறவை கானச்சரங்களாக்கிக் கையளித்துள்ளார். பாடல்கள் யாவும் போராளிகளின் வீர உணர்வையும் போரிடத்துடிக்கும் குன்றாத ஆர்வத்தையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. மனங்களில் மறப்பண்பை ஊட்டுகின்றன.

குறித்த இலக்கு மீது பாய்வதற்கு சந்தர்ப்பமளித்து விழித்திருக்கும் நிலப் புலி போன்ற செயல் புரிந்த வீரரின் வியத்தகு திறமைகளை இப்பாடல்கள் சாற்று கின்றன.

ஞாயிறு எழுமாயின் ஓடாது நிற்கும் இருளும் உளதோ? புலி உறுமீனாள் எதிரே நிற்கும் வேறு விலங்கினம் உளதோ? இல்லையே! அவைபோல, ஆள்பலமும், தேச பக்தியும், விடுதலை உணர்வும் வீரமும் உடை வீரருக்குத் தலைவனே! நீ களம் புகுந்தால் எவர்தான் நின்னை எதிர்க்க வல்லார்? புறநானூறை விஞ்சிப் புதுநானூறு படைத்து நிற்கும் நின்பலத்திற்கு ஆனையிறவே சான்று பகரும்.

தாயின் கொடி வானில் பறந்தது ஆனையிறவிலே.. வாசல் திறந்திடக் கால்கள் நடந்தன மான உணர்விலே.. உப்பு விளைந்திடும் பூமியெடா இப் பிறப்பாயினும்- எப் பிறப்பாயினும் அது எங்களின் பூமியெடா

உலகில் ஒலி உள்ளவரை, காற்று அற்றுப்போகும் வரை இப்பாடல்களும் வாழும்.

தாயகத்தில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் கலை பண்பாட்டுக் கழகத்தின் வெளியீடாக வெளிவந்துள்ள "ஆனையிறவு" இசைத்தட்டினை மீள்வெளியீடாக, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் அனைத்துலகச் செயலகம் வெளியிட்டுள்ளது.

ஓயாத அலைகள் - 05 ஓயாத அலைகள் - 05 ஓயாத அலைகள் - 05 ஓயாத அலைகள் - 05

ஓயாத அலைகள் -03 தொடர் நடவடிக்கையில் வன்னியின் தென்முனையில் மாவீரராகியவர்கள்

ஓயாத அலைகள்-3 நடவடிக்கையில் வீரச்சாவடைந்த மாவீரர்களின் பெயர்கள் தொடர்ச்சியாக ஒவ்வொரு இதழிலும் வெளியிடப்பட்டு வந்தன. இவ்வரலாற்று நடவடிக்கையில் வீரச்சாவடைந்தவர்களின் பூரணமான விபரங்கள் மீண்டும் தொடராக வெளியிடப்படுகின்றன.

18.11.1999 அன்று முள்ளிக்குளம் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் வீரச்சாவடைந்தவர்கள்.

2வது லெப்டினன்ட். மகேந்திரலிங்கம் வெள்ளைக்குட்டி ஜெயகரன் துறைநலவாரணை -07, அம்பாறை

2வது லெப்டினன்ட். ரதிவரன் தவராஜா மகேந்திரன் தில்லைநாதன் வீதி, மொறக்கொட்டாஞ்சேனை, மட்டக்களப்பு

வீ.வே. கார்த்தியன் லோகநாதன் விமலநாதன் சகாயஅன்னை ஆலயம், ஆயித்தியமலை, மட்டக்களப்பு

வீ.வே. சகவாணன் வடிவேல் நிதிகரன் ஆலையடி வீதி, நாவுக்கரசு, அக்கரைப்பற்று, அம்பாறை

வீ.வே. ரஞ்சன் (மலரவன்) கந்தசாமி குகன் ஐயனார் கோவிலடி, வன்னேரிக்குளம், ஸ்கந்தபுரம்

பெரியமடுப் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 18.11.1999 அன்று வீரச்சாவடைந்தவர்கள்.

வீ.வே. சுவர்ணா யோகலிங்கம் கோகிலாவதனி இல: 258, மாணிக்கபுரம், றெட்டானா, விசுவமடு

கப. அரசலா இராசையா துளையந்தன் பிள்ளையார் கோவிலடி, கோப்பாய்மத்தி, கோப்பாய், யாழ்ப்பாணம்

வீ.வே. பருதி பெருமாள் இந்துமதி சுடரேஜன் குடியிருப்பு, 8ம் கட்டை, அக்கராயன் (புதுப்பாலத்தடி, இரத்தினபுரம், கிளிநொச்சி)

வீ.வே. கோமளா சதாசிவம் வதனி 1000 வீட்டுத்திட்டம், முழங்காவில், மன்னார் (தொல்புரம் மேற்கு, சுழிபுரம், யாழ்ப்பாணம்)

பராக்கிரமபுரம் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 19.11.1999 அன்று வீரச்சாவடைந்தவர்கள்.

2வது லெப்டினன்ட். சரத்பாபு அன்ரனிதாஸ் அய்யர் 5ம் வட்டாரம், இரணைப்பாலை, புதுக்குடியிருப்பு, முல்லை

மடுப் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 20.11.1999 அன்று வீரச்சாவடைந்தவர்கள்.

மேஜர் சாகரன் (பவான்) யோகராசா சிறிகரன் சில்வா வீதி, வட்டக்கச்சி, கிளிநொச்சி (பழைய

பொலீஸ் நிலைய வீதி, ஆணைக்கோட்டை, யாழ்ப்பாணம்)

2வது லெப்டினன்ட். அருளானன் கணேசமூர்த்தி பிரதீபன் முங்கிலடி வீதி, வந்தாறுமுலை, மட்டக்களப்பு

2வது லெப்டினன்ட். நிதீபலன் சிவலிங்கராஜா மேகேஸ்வரன் கருதாவளை, மட்டக்களப்பு

வீ.வே. சதானந்தன் மயில்வாகனம் ரவி பழந்தோட்டம், கருவாஞ்சிக்குடி -09, மட்டக்களப்பு

பதவியா பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 21.11.1999 அன்று வீரச்சாவடைந்தவர்கள்.

வீ.வே. கன்னிமுறவன் ஆறுமுகம் விக்கினேஸ்வரன் மணியங்குளம், ஸ்கந்தபுரம், கிளிநொச்சி (கோயில்குடியிருப்பு, முல்லை)

அடம்பன் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 22.11.1999 அன்று வீரச்சாவடைந்தவர்கள்.

மேஜர் மாறன் பழனி வசந்தகுமார் பரப்புக்கடந்தான், வட்டக்கண்டல், மன்னார்

மேஜர் அரியநாயகம் (அரி) அல்போன்ஸ் ஜெயசீலன் இல: 29, பெரியபண்டிவிச்சான், மடு, மன்னார்

கப. ரஜீந்திரன் செபமலை பஸ்ரீயான் தலைமன்னார் கிராமம், மன்னார்

லெப்டினன்ட். பக்தரன் கந்தையா தனபாலசிங்கம் 25, தட்சணாமருதமடு முகாம், மன்னார் (பள்ளிகுடியிருப்பு, றெடுங்கேணி, முல்லை)

2வது லெப்டினன்ட். மணிமாறன் மாமாங்கம் ஜெகநாதன் சர்வேத்தயர் வீதி, சத்தாருக்கொண்டான், மட்டக்களப்பு

2வது லெப்டினன்ட். கீரியரசன் கனகலிங்கம் கனகராஜ் முள்ளிவரன் ஏந்தம், இரணைப்பாலைக்குளம் (மதவடி, குப்பிளான், யாழ்ப்பாணம்)

வீ.வே. நீதர்சன் கோவிந்தன் கேதீஸ்வரன் 1ம் வட்டாரம், புதுக்குடியிருப்பு, முல்லை (வலதுகரை, முத்தையன்கட்டு, முல்லை)

வீ.வே. டேவீர் தேவதாஸ் சண்முகநாதன்

8ம் ஒழுங்கை, சுழாவடிக்கொலனி, மாமாங்கம், மட்டக்களப்பு

பாப்பாமோட்டைப் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 24.11.1999 அன்று வீரச்சாவடைந்தவர்கள்.

2வது லெப்டினன்ட். மாலா சிங்கராசா மேரிவசந்தா முழங்காவில், மன்னார் (நெடுந்தீவு, யாழ்ப்பாணம்)

வெடிவைத்தகுளம் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 25.11.1999 அன்று வீரச்சாவடைந்தவர்கள்.

லெப்டினன்ட். நீதன் முத்தையா பரமானந்தன் செபஸீரியன் அச்சகத்திற்கு அருகாமையில், கண்டக்குழி, யாழ்ப்பாணம்

ஒதியமலைப் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 29.11.1999 அன்று வீரச்சாவடைந்தவர்கள்.

வீ.வே. கயலவன் சின்னத்தம்பி சக்தீபன் வள்ளுவர்புரம், றெட்டானா, விசுவமடு (பிரசாத் வீதி, சித்தங்கேணி, யாழ்ப்பாணம்)

வீ.வே. நாவரசன் (குன்றசீலன்) பஞ்சலிங்கம் பாலச்சந்திரன் இல: 13, வன்னேரிக்குளம், கிளிநொச்சி (உருத்திரபுரம், கிளிநொச்சி)

வீ.வே. செழியன் ஜெயபாலன் ரவிந்தர் 5ம் வட்டாரம், இரணைப்பாலை, புதுக்குடியிருப்பு (அல்வாய் தெற்கு, அல்வாய், யாழ்ப்பாணம்)

சேமமடுப் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 05.12.1999 அன்று வீரச்சாவடைந்தவர்கள்.

வீ.வே. இன்பமலர் சுப்பிரமணியம் நகுலேஸ்வரி இரணைப்பாலைக்குளம், வவுனியா (குண்டசாலை, கண்டி)

கோட்டைக்கேணி பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 14.12.1999 அன்று வீரச்சாவடைந்தவர்கள்.

மேஜர் தாதாம்பி விக்ரம் அற்புதநாயகி அம்பலவன்டொக்கணை, புதுக்குடியிருப்பு, முல்லை (மாதகல், யாழ்ப்பாணம்)

மகிழங்குளம் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 29.12.1999 அன்று வீரச்சாவடைந்தவர்கள்.

2வது லெப்டினன்ட். வீஜி நாகரத்தினம் ஜெயரூபி 1ம் வட்டாரம், முள்ளியவளை, முல்லை (சுழிபுரம், யாழ்ப்பாணம்)

வீ.வே. புரட்சி நவரெட்ணம் எட்வின்சுவிற்றி குசையப்பர் கோவிலடி, 10ம் வட்டாரம், புதுக்குடியிருப்பு (கே.கே.எஸ்.வீதி, பலாவி, யாழ்ப்பாணம்)

வீ.வே. வைகைக்குமரன் முத்துக்குமார் சந்திரமோகன் வெள்ளாங்குளம், மன்னார் (ஜெயந்திரகர், கிளிநொச்சி)

7ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி உலகத் தமிழர்...

ஆய்வாளர்கள் இன்று அபிப்பிராயப்பட்டாலும், மேற்சொன்ன அத்தனை பேரையும் சேர்த்துச் செய்த கலவையாகவும், அதே வேளையில் தனித்துவமாகவும் தமிழ்த் தேசியத் தலைவர் பிரபாகரன் நிற்பதையும், திக்கற்ற தமிழ் மந்தையை வாக்களித்த மண்ணில் வாழ வைக்க வந்த மெனசயாவாகத் தமிழர்கள் மனங்களில் நிறைவதையும், இப்போது இல்லா விடினும் காலம் இனி உணரக்கூடும்.

பிரபாகரன் யார்?

வரலாறு கண் விழித்துப் பேசத் தொடங்கிய கடந்த 2000 ஆண்டுகள் காலத்தில், உலகின் தமிழினத்துக்குக்

கிடைத்த மாபெரும் தலைவர் பிரபாகரன் தான் என்று சுறியிருக்கின்றார் முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ.விஸ்வநாதம், இது வெறும் வார்த்தையன்று.

மகாவம்சப் புரட்டுக்களினால், சிங்களப் பௌத்த வல்லாளர்கை வெறியில் இருப்பவர்களுக்குக் காலன் ஆகவும், ஈழத்தின் அளவு கோலுக்குள் மட்டுமே வைத்து அளக்க நினைப்பவர்க்கு 80இன் பிற்பகுதியில் தோன்றிய பயங்கரவாதி அல்லது மாமனிதன் ஆகவும், உலகின் பார்வையில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் தலைவர்களில் ஒருவராகவும், உலகத் தமிழினத்தைப் பொறுத்த வரை 20 நூற்றாண்டுகளில் எவருமே ஒப்பாரும்- மிக்காரும் இல்லாத தலைவனாகவும், பிரபாகரன் விளங்குகிறார், விளங்குவார் என்பது முற்றிலும் உண்மையே!

சிங்களக் கடற்படையால் அழிந்துபோன வாழ்க்கை

-சித்தியின் பெறாமகன்

இரவில் பொடியங்கள் இரகசியமாய் வந்துபோகும் இடம். அது முலை முடுக்கு ஒழுங்கை எல்லாம் பச்சை ஜீப்பில் C.I.D பொலீஸ் திரிந்த காலம். அம்மாப்பு ஒரு சீன கம்ப்யூனிஸ்கொள்கைகளில் ஈர்க்கப்பட்டவர். மாவோவின் பொதுவுடைமைக் கருத்துக்களில் விசுவாசம் மிக்கவர். அம்மா தீவிர தமிழ் ஆதரவாளர். தனது மகளுக்காகவும், புரட்சியாளர்கள் என்ற ரீதியிலும் புலிகள் மீது மிகுந்த நம்பிக்கையும், மரியாதையும் அவருக்குண்டு. (இன்றும் வன்னிமண்ணில் தன் மகளுடன் வசிக்கின்றார்) எனவே போராளிகள் தமது பணிகளுக்காக அங்கு வந்து சென்றனர். அன்று ஒரு தோட்டா உயிரிலும் பெரிதாகப் பாதுகாக்கப்பட்ட காலம். இன்றைய தமிழீழப் படையணியின் அபாரவளர்ச்சியின் ஆன்ம பலமாக இன்றும் இருக்கும் எமது போராட்டப்பாதையின் அத்திவாரக்கற்கள், கரம்பிடித்த கருவிகள் அந்த வீட்டின் மண்ணுடனும் புரண்டு சென்றன. சுற்றிவர இருந்த பல கண்கள் இந்த வீட்டின் நிகழ்வுகள்

சிலவற்றை, பலாலிப் படையினருக்கு அரச அதிகாரிகளாக இருந்த சில தமிழ் துரோகிகளும் சென்று ஒப்பித்ததும் உண்டு.

சித்தி மென்மையானவர். அம்மா வைப்போல துணிவும், மனத்தையிரும்பும் இல்லாதவர். பொலீஸ் என்றால் கதவைப் பூட்டி வீட்டுக்குள் ஒளிந்துவிடுவார்.

ஆனால் எங்களைத் தன் கண்ணால் வெருட்டி, தன் கைகளுக்கு கறுப்பு நிற கால் உறைகளைப் போட்டு, பேய் என்று வெருட்டுவார். அதனால் நாம் அவரை முழிச்சி என்று பேசிவிட்டு ஒளிவதுண்டு. அவர் எங்கள் மீது மிகுந்த நேசம் உடையவர். அவர் மீது நாமும் மிகுந்த அன்பு வைத்து இன்றும் வருந்துபவர்கள். பாப்பாச்சித்தி என்று செல்லமாக அழைப்போம்.

அம்மாப்பு, அம்மா அனைவரும் சித்திக்கு திருமணம் செய்ய முடிவு செய்தனர். இவர்தான் உங்கள் சித்தப்பா என்று அம்மாவும், சித்தியும் எங்கள் தொண்டமாளாற்றுச்சித்தப்பாவைக் காட்ட அவர் குனிந்து என்னைக்

கன்னத்தில் முத்தமிட்டுவிட்டு, சில ஸ்டார் ரொபிகளையும், புரூட்டோ ரொபிகளையும் தந்தார். அவர் நினைவு வரும்போது இச்சம்பவம் அடிக்கடி நினைவுக்கு வரும்.

திருமணம் விரைவில் நடைபெறப் போகின்றது. எனவே சித்தப்பா தொண்டமாளாற்றுக்குச் சென்றுவிட்டார். இங்கும் அனைவரும் மகிழ்ச்சியுடன் அதற்கான ஆயத்தங்கள் செய்து கொண்டு இருந்தனர்.

அம்மம்மா, அம்மாப்பு அங்கு சென்று வந்தனர்.

அடுத்த ஒரு மாதத்தில், ஒரு நாள் அம்மா அவசர அவசரமாக சித்தி வீட்டுக்குப் போனார். அங்கு அனைவரும் சித்தியைச் சுத்தி அழுதபடி இருந்தார்கள். அம்மா சித்திக்கருகில் சென்று அவரை அணைத்தபடி கேட்ட செய்தி

எங்கள் அன்பான சித்தப்பா கடலில் வைத்து சிங்களக் கடற்படையால் சுட்டுச் சாகடிக்கப்பட்டார் என்பதுதான். அவரும் அவருடன் இன்னும் நாலைந்து பேரும் கடலுக்குச் சென்றார்கள். அங்கு நடுக்கடலில் வந்த சிங்களப்படை

காணாமற்போனவர்: எங்கள் தொண்டமாளாற்றுச்சித்தப்பா பாதிக்கப்பட்டுத் தற்கொலை செய்தவர் : எங்கள் பாப்பாச்சித்தி நேரடிக் காரணகர்த்தாக்கள் : சிங்களக் கடற்படை சம்பவம் நடந்த இடம் : தொண்டமாளாறு - காங்கேசன்துறை கடற்பகுதி சம்பவம் நடந்த ஆண்டு : 1983 வாக்குமூலம் : பெறாமகன்

காங்கேசன்துறை நகரில் அம்மா, நாம் எல்லாம் தனியே வசிக்க, சித்தி, சின்னம்மா, அம்மாப்பு, அம்மம்மா, மாமா எல்லோரும் அம்மம்மா வீட்டில் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்தார்கள்.

வாசகர் மடல்

உலகின் மூத்த குடியினர், உலகின் மூத்த மொழியினர், பழம்பெரும் நாகரீகத்தின் சொந்தக்காரர் என்று நாம் கடந்தகாலங்களில் பெருமை பேசினோம். மிகப்பிராந்த காலத்தில் எமது ஆதிமரபினர் சிந்து நதிக் கரையோரம் தொன்மைக் குடிகளாக வாழ்ந்தனர். இலங்கைத்தீவின் ஆதிக்குடிகளாக ஈழத் தமிழர் அன்று வாழ்ந்தனர். இது வெறும் இலக்கிய இதிகாசக்கதையல்ல. விஞ்ஞானபூர்வமாக அகழ்வாராய்ச்சி மூலம் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. ஈழத்தின் பல்வேறு இடங்களில் பலரால் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தினரால் ஆணைக்கோட்டையில் இடம் பெற்ற அகழ்வாராய்ச்சியின் பொழுது கண்டெடுக்கப்பட்ட புராதன எலும்புக்கூடும், பழைய நாணயம், பெருங்கற்கால தாழிகள் என்பன இதனை விஞ்ஞானபூர்வமாக நிரூபித்துள்ளன. அங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட நாணயத்தில் கோவேந்து என்ற எழுத்து காணப்பட்டுள்ளது. விஜயன் கதையே கட்டுக்கதை என்றும் சிங்களவர்கள் சிங்கள மொழி என்பவற்றின் உருவாக்கத்திற்கு தமிழர் உட்பட பல இனங்கள் பங்களிப்புக்கள் செய்து உள்ளன என அண்மைய ஆய்வுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

ஐரோப்பியர் இலங்கைத் தீவிற்கு வருகை தர முன்பு யாழ்ப்பாண அரசும் திருகோணமலை, மட்டுநகரை உள்ளடக்கிய வன்னிய சிற்றரசும் இருந்துள்ளன. இலங்கை முழுவதையும் தமிழ், சிங்கள அரசர்கள் ஆண்டிருக்கிறார்கள். எல்லாள் அதற்கு நல்லதொரு உதாரணமாகும். போத்துக்கேயராலும், ஒல்லாந்தராலும் பின் பிரிட்டிசாராலும் 1803ஆம் ஆண்டு வரை வன்னிச் சிற்றரசை அடிமைப்படுத்த முடியவில்லை. ஈழத்து அரசுகளின் துறை முகங்களில் சர்வதேசக் கப்பல்கள் வந்து நின்று வாணிகிடைத்தது. மாறி மாறி அங்கும் இங்கும் அலைந்ததுதான் மிச்சம். அதன் பின்பும் கடற்படையால் பலர் காணாமற்போயும், தாக்கப்படும் வந்தனர். சிலர் மீண்டனர். சிலர் காணாமற் போனோர் பட்டியலை நீட்டினர். தம்மை யாராலும் எதுவும் செய்யமுடியாது என்ற மமதையில் எமது கடலில் சிங்களக்கடற்படையின் அட்டகாசம் அன்று சொல்லமுடியாத அளவு அதிகரித்தது. எனினும் எமது காலமும் வரும் என்ற நம்பிக்கையில் நாட்கள் நகர்ந்தன.

பம் செய்த காட்சிகளை கற்பனை செய்து பாருங்கள். அன்று ஈழத்தவர்கள் தனி நாட்டவர்களாக வாழ்ந்தார்கள். 1796இல் இலங்கையின் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் முதலாவது ஆளுனர் நோத் அவர்கள் இலங்கைத்தீவின் வடக்குக் கிழக்கு நிலப்பரப்புக்கள் தமிழ் மக்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதியாகும் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

1833ஆம் ஆண்டு கோல்புராக் ஆணைக்குழுவின் சிபார்சுகளுக்கு அமைய ஈழமும் சிங்கள தேசமும் சிலோன் என்ற பெயரில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தினால் ஒன்றிணைக்கப்பட்டது. இது மிகப் பெரிய வரலாற்றுச் சதி. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இலங்கையை விட

அவர்களுக்கு ஒரு பாரம்பரிய தாயகம் உண்டு என்ற அடிப்படைகளைச் சிதைத்து அழித்தொழிக்க வேண்டும் என்று சிறீலங்கா அரசு திட்டமிட்டுச் செயல்பட்டது. உணவு, மருந்து, பொருளாதாரத் தடைகள் சிறீலங்கா இராணுவத்தின் அரசு பயங்கரவாதம் என்பன வற்றையே ஈழத்தவர்கள் தொடர்ந்து சந்தித்தனர். சிறீலங்காவின் ஆட்சியில் ஈழத்தவர்களுக்கு எங்குமே உயிர்ப்பாதுகாப்பற்ற நிலை, மரணத்துள் வாழ்வு என்ற நிலை. குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் ஈழம் சிறீலங்காவின் உள்நாட்டுக் காலனியாக நடத்தப்படுகின்றது.

இந்நிலையில்தான் பொறுத்தது போதும் பொங்கி எழுவோம், புதுபுகம் படைப்போம் என்று விடுதலைப்

லைப் புலிகளின் போர்க்குணம். எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளுக்கு முதல் காணாமல், மறைந்து புதைபுண்டு மறக்கடிக்கப்பட்டு கருவிவிட்டதோ என்று நினைத்த ஈழத்தவரின் போர்க்குணம் மீண்டும் விதையாக நட்டுத் தம் உயிரை பசளையாயிட்டு முளைக்கவைத்தார்கள் இந்த மாவீரர்கள். விடுதலைப் புலிகள் தான் உலகம் முழுவதும் ஈழத்தின் பெயரை உச்சரிக்கச் செய்தவர்கள்.

ஈழத்தின் கடந்தகால நிகழ்கால நிலையை நோக்கினோம். எமது மாவீரர்களின், விடுதலைப் புலிகளின் ஈடு இணையற்ற போராட்டத்தால் ஈழத்தின் சுதந்திரம் நாளை நிலை நிறுத்தப்படும். இதுவே எமது சுதந்திரத்தின் விடுதலையின் சமூக மாற்றத்தின் அத்திவாரமாக அமையும். பிறக்கின்ற ஈழத்தில் தமிழர்கள் சுதந்திரமாக வாழ வேண்டும் என்பதே மாவீரர்களது கனவாகும். அடிப்படை மனித உரிமைகள் கொண்டதாக எத்தகைய வர்க்க சமூக. பிரதேச மத இன பேதங்கள் அற்ற நாடாக ஈழம் விளங்க வேண்டும்.

புலம்பெயர்ந்த மக்களாகிய நாங்கள் இரவல் நாட்டில் வாழ்கிறோம். ஐரோப்பாவில் நெருக்கடி நிலை தோன்றும்பொழுது ஐரோப்பிய அரசுகள் தமது நல்வாழ்வை மட்டுமே முதலில் உறுதிப்படுத்துவார்கள். இதனைப் புலம்பெயர்ந்த மக்கள் நன்குணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். எம்மிற் பெரும்பாலோர் ஏதோ ஏதோ காரணங்கள் சொல்லிப் புலம்பெயர்ந்தவர்கள், போராளிகள் சிந்திய சிந்துகின்ற இரத்தத்தினால் வெளிநாடுகளில் தஞ்சமடைந்து வாழ முடிகின்றது. என்பதை நாம் என்றும் மறத்தல் ஆகாது. எம்மிற் பலர் ஆத்ம ரீதியாக பிறந்த மண்ணிற்கான கடமைகளைச் செய்யாமல், தாயகத்தை விட்டு வந்தமைக்கான நல்தட்டை எவ்வகையிலும் செலுத்த முடியாது. ஆனால் எமது ஆத்ம திருப்திக்காக எமது தேசியக் கடமையாக எமது மக்களின் விடுதலைக் கடமைகளை, நிதிப்பங்களிப்பினை நாம் செய்தாக வேண்டும்.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் இளைஞர்களே! மாணவர்களே! நீங்கள் எமது மண்ணின், மக்களின் சமூக பொருளாதார விடுதலைக்கு உதவக் கூடிய கல்வியினை தேடிப்பயில வேண்டும். எமது மாவீரர்கள், போராளிகள் செயற்பாட்டை தியாகத்தை சிந்தித்துப் பார்த்தால் புலம்பெயர் வாழ்வு மிக அற்பமானதாகவே தோன்றும.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் இளைஞர்களே! மாணவர்களே! நீங்கள் எமது மண்ணின், மக்களின் சமூக பொருளாதார விடுதலைக்கு உதவக் கூடிய கல்வியினை தேடிப்பயில வேண்டும். எமது மாவீரர்கள், போராளிகள் செயற்பாட்டை தியாகத்தை சிந்தித்துப் பார்த்தால் புலம்பெயர் வாழ்வு மிக அற்பமானதாகவே தோன்றும.

ஈழத்தின் செயற்பாட்டு அணியாக நீங்கள் உருவாகவேண்டும். ஈழத்தின் சுயநிர்ணய உரிமைப் போராட்டத்திற்கான சர்வதேசப் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபடுங்கள். அல்லலுறும் மக்களுக்காய் நிதி சேகரியுங்கள். உங்களுக்கு ஒன்றை மாத்திரம் குறுகப்படுத்துகிறேன் கலாநிதி வெளிடாங்குவான் என்கின்ற வியட்நாம் அறிஞர் இருந்தார். இவர் வெளிநாட்டில் கல்வி கற்றவர். அரிசி இறக்குமதி செய்யும் நாடாக இருந்த வியட்நாம், அரிசி ஏற்றுமதி செய்யும் உலகின் மூன்றாவது பெரிய நாடாக மாற்றினார். வெளிநாட்டில் இருந்து திரும்பி வியட்நாமில் வாழ்ந்து தனது விவசாய ஆராய்ச்சி மூலம் இதனைச் செய்தார். இந்த உணர்வு, இந்த அறிவு, இந்த ஊக்கம் உங்களுக்கும் வர வேண்டும். புலம்பெயர்ந்த இளைஞர்களே மாணவர்களே! உங்களுடைய உழைப்பின் ஒரு பகுதியையாவது கடமையாகத் தருமாறு ஈழத்தாய். உங்களை இறைஞ்சிக் கேட்கின்றேன்.

ஈழத்தில் நாளை சுயநிர்ணய சுதந்திர குரியன் மலருவான். அவன் சமத்துவமான, ஜனநாயக ஒளியைத் தருவான். இந்த விடியலுக்குப் புலம்பெயர்ந்த மக்கள் காலம் தாழ்த்தாது தமது கடமைகளை, நிதி வழங்கலை செய்ய முதன்மையாக முன்வர வேண்டும். இதன் மூலம் ஈழத்தில் எமது மக்களின் இழப்புகள் குறைந்து விடியல் விரைவாகும். ஆகவே மாவீரர்கள் நினைவாக புலம்பெயர்ந்த மக்கள். காலத்தின் கட்டாயப் பணியை விரைந்து செய்தல் வேண்டும்.

நா.சி.இ. அழகன் - ஜேர்மனி

அவர்களை மறித்துவிட்டு, அதிலேயே இருவரைச் சுட்டதும் இருவரும் கடலில் விழுந்தனர். மிகுதிப்பேருக்கு திருக்கைவாலாலும், சங்கிலியாலும் அடித்துவிட்டு அவர்கள் எல்லோரையும் தம்முடன் ஏற்றிவிட்டு படகை முழுகடித்தனர். குடும்பக்கடலில் விழுந்தவர்கள் கரையேறவில்லை. கைது செய்யப்பட்டவர்கள் பற்றிய விபரம் இல்லை. இது முதலில் கிடைத்த செய்தி. அன்றே எங்கள் வீடு செத்தவிடானது. பின்பு குடும்பங்களில் ஒருவர் உயிருடன் கரைசேர்ந்தார். அவர் மூலமே மேற்சொன்ன தகவல்கிடைத்தது. எனவே அனைவரும் சற்று மகிழ்ச்சியுடன் பலாலி இராணுவமுகாமுக்கும், பருத்தித்துறை இராணுவக் கடற்படை முகாம்களுக்கும் சென்று விசாரித்துப் பார்த்தார்கள். பதில் இல்லை. அப்படி எவரையும் கடலில் தாழ்த்தி விட்டால் என்ற பதிலே

மாவீரர் இலக்கு

டுச் சென்றபொழுது சிங்களம் ஈழத்தின் இறைமையைக் களவாடியது.

இன்றளவும் இந்த அடிமை நிலை தொடருகின்றது. இதற்கு யார் காரணம்? பிரிட்டிஷ் பல்கலைக்கழகங்களிலே கல்வி கற்று எமது மக்களிடமிருந்து எதையும் கற்காத எமது பிற்போக்குத் தமிழ்த் தலைமைகளை காரணம். பழைய தமிழ்த் தலைமைகளிடம் தீர்க்கதரிசனம் என்கிற நுண்மான் நுழைபுலம் இல்லை, யோரியல் அறிவு இல்லை. இந்திய அமைதிப்படையை ஈழத்திலிருந்து வெளியேற்றிய போரியல் அறிவு, ராஜதந்திரத் தெளிவு போன்று அன்றைய தமிழ்த் தலைமைகளிடம் இல்லை. மேடை ஏறினார்கள், முழங்கினார்கள், சோரம் போனார்கள், சோர்ந்து போனார்கள், சோர்ந்து வீழ்ந்தார்கள். பேரினவாதம் பௌத்த மத வெறி வளர்ந்தது. பாராளுமன்றத் தேர்தல் வெற்றிக்காய் ஈழத்தின் அடிமைச் சங்கிலி இறுகியது. பின்பு நடந்ததும் என்ன? சிறீலங்காவின் பாராளுமன்ற அடக்குமுறைச் சட்டங்கள், நிர்வாக ஒடுக்குமுறைகள், கல்வி, தொழில் வாய்ப்பு பாரபட்சங்கள், என்பனவற்றால் ஈழம் நசியுண்டது. தென் தமிழீழத்தின் 1/3 பகுதி திட்டமிட்ட குடியேற்றத்தால் புறியானது. 56,58,77,83 என கலவரங்கள் ஈழத்தவரை குறையாடின. ஈழத்தவர்கள் ஒரு தேசிய இனம்,

புலிகள் தோற்றம் பெற்றார்கள். போரியல் அறிவால் இராணுவ விஞ்ஞானத்தில் தேர்ச்சி பெற்று எம்மைப் பாதுகாப்போம். எமது சுயநிர்ணய உரிமையை நிலை நாட்டுவோம் என்று புலிகள் எழுந்தார்கள். நாம் ஒரு தேசிய இனம் வரலாற்று ரீதியாக உருவாக்கப்பட்ட பொதுத்தாயகம், பொதுமொழி, பொதுப்பொருளாதாரம், பொதுக்கலாச்சாரப் பண்பாடு என்பன கொண்டவர்களாக நாம் இருக்கின்றோம். எமக்கிருக்கின்ற சுயநிர்ணய உரிமையை 'நிலைநாட்டுவோம் என்று விடுதலைப் புலிகள் ஈழத்தின் தேசிய விடுதலை இயக்கமாக, தேசிய விடுதலை இராணுவமாக வளர்ச்சி பெறுவதைத் தடுக்க முடியாத சிறீலங்கா, இந்திய அரசுகள் சதி முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். இறுதியில் தோல்வி கண்டன.

இன்று விடுதலைப் புலிகள் ஈழத்தின் சுயநிர்ணய உரிமைக்கான உறுதியான போராட்டத்தினால் பெரும் இன அழிவு தடுத்து நிறுத்தப்படுகிறது. உலகநாட்டு அரசுகள் இரகசியமாக எமது போராட்டத்தை உற்றுப் பார்க்கின்றன. ஓயாத அலைகளின் வெற்றியின் பின்பு அமெரிக்க அரசின் உயர்மட்டத்திலிருந்து எமக்கு ஆதரவாக சில குரல்கள் எழுகின்றன.

எமது மாவீரர்களின் அர்ப்பணிப்பு, தியாகம், உறுதியான எதற்கும் இலட்சியத்தை விட்டுக்கொடுக்காத விடுத

கிடைத்தது. மாறி மாறி அங்கும் இங்கும் அலைந்ததுதான் மிச்சம். அதன் பின்பும் கடற்படையால் பலர் காணாமற்போயும், தாக்கப்படும் வந்தனர். சிலர் மீண்டனர். சிலர் காணாமற் போனோர் பட்டியலை நீட்டினர். தம்மை யாராலும் எதுவும் செய்யமுடியாது என்ற மமதையில் எமது கடலில் சிங்களக்கடற்படையின் அட்டகாசம் அன்று சொல்லமுடியாத அளவு அதிகரித்தது. எனினும் எமது காலமும் வரும் என்ற நம்பிக்கையில் நாட்கள் நகர்ந்தன.

சித்தப்பாவின் சம்பவம் சிறிது மறைந்து அனைவரும் அன்றாடக்கடமைகளுக்கு மீண்டாலும், சித்தியில் மாறுதல் தெரிந்தது. பயந்த கூபாவம் கொண்ட அவர் இன்னும் அதிகமாக யோசித்து யோசித்து திக்கப்பிரமை பிடித்தவர் மாதிரி இருந்தார். கனத்தநாட்களில் இது கூடும்.

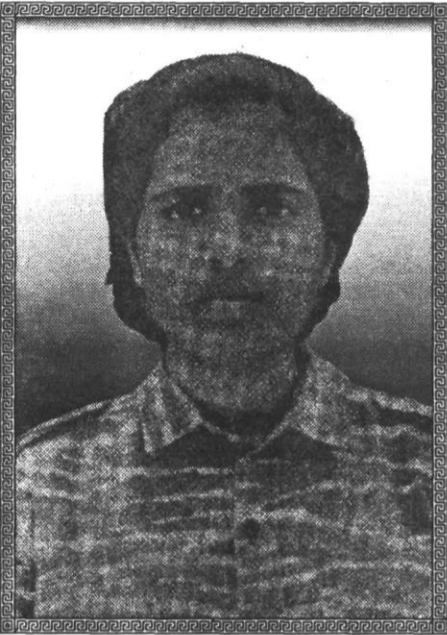
எல்லோருக்கும் இது மிகுந்த வேதனையாக இருக்க, சித்தியைத் தனிமையில் இருக்கவிடாமல் பெரியம்மா வீட்டிலும், எமது வீட்டிலும் வந்து வந்து போகச் செய்தார்கள்.

அப்படி ஒருநாள் எமது வீட்டிற்கு வந்த சித்தி, அம்மா சாப்பிடக்கேட்க, வேண்டாம் சின்னக்கா, வீட்டில் குஞ்சுக்கா பாத்துக்கொண்டு நிற்பார் நான் அங்க சாப்பிடுறேன் என்று சொல்லிவிட்டு போனார். அன்றுதான் சித்தியைக் கடைசியாகப் பார்த்தது. அதன்பின்னர் வீட்டில் உண்மையிலேயே ஒரு செத்தவீடு. ஆம் சித்தி நித்திரைக்குளிசைகளைப் போட்டு தன்னைத் தற்கொலை செய்து கொண்டார்.

துன்பத்தைத் தாங்கிப் பழகிக் கொண்ட, அம்மாவும் அம்மாப்புலும் இதனையும் தாங்கிக்கொண்டனர்.

அவர்களை மறித்துவிட்டு, அதிலேயே இருவரைச் சுட்டதும் இருவரும் கடலில் விழுந்தனர். மிகுதிப்பேருக்கு திருக்கைவாலாலும், சங்கிலியாலும் அடித்துவிட்டு அவர்கள் எல்லோரையும் தம்முடன் ஏற்றிவிட்டு படகை முழுகடித்தனர். குடும்பக்கடலில் விழுந்தவர்கள் கரையேறவில்லை. கைது செய்யப்பட்டவர்கள் பற்றிய விபரம் இல்லை.

இது முதலில் கிடைத்த செய்தி. அன்றே எங்கள் வீடு செத்தவிடானது. பின்பு குடும்பங்களில் ஒருவர் உயிருடன் கரைசேர்ந்தார். அவர் மூலமே மேற்சொன்ன தகவல்கிடைத்தது. எனவே அனைவரும் சற்று மகிழ்ச்சியுடன் பலாலி இராணுவமுகாமுக்கும், பருத்தித்துறை இராணுவக் கடற்படை முகாம்களுக்கும் சென்று விசாரித்துப் பார்த்தார்கள். பதில் இல்லை. அப்படி எவரையும் கடலில் தாழ்த்தி விட்டால் என்ற பதிலே

லெட்கேணல் மைதிலி
துணைத்தளபதி, மாலதி படையணி
சாந்தி வேலும்மயிலும்
யாழ்ப்பாணம்
1973. 01. 25-1999. 12. 20

வேஷம் வேள்

லசரில் எந்நேரமும் இருக்கும் குண்டு களில் ஒன்று எதிரிக்கு, மற்றது தனக்கு. எதிரியின் கையில் தன் உடல் கூடக் கிடைக்கக்கூடாது என்பதில் அவ்வளவு தீவிரம். நீண்டகாலம் வேஷப்படணியில் இருந்தபோது வந்த அந்தப் பழக்கம். பின்னர் கரும்புலிகளின் பொறுப்பாளராக, தாக்குதல் அணி ஒன்றின் பொறுப்பாளராக, மாலதி படையணியின் துணைத்தளபதியாக பொறுப்புக்கள் மாறியபோது கூட, மாறவில்லை. கையெறி குண்டினையும் மைதிலியையும் கனவில் கூடப் பிரிக்க முடியாது.

வேவு பார்க்கப் பகைமுகாமியினர் கால் வைக்கும் பொழுதுகளில் குறைந்தது நான்கு குண்டுகள் கையில் இருக்கும். குண்டுகளின் பாதுகாப்பு ஊசி முழுமையான நிலையில் இருக்காது. அரைவாசி இழுக்கப்பட்டே இருக்கும்.

ஏன் மைதிலி இப்படி? எதிரியைக் கண்டவுடனேயே அடிக்கக் கூடிய மாதிரி இருக்க வேணும். கிளிப்பைக் கழட்டுறதுக்கு எங்களுக்கு எடுக்கும் ஒரு செக்கன் அவகாசத்தைக்கூட எதிரிக்குக் கொடுக்கக்கூடாது. அது எங்களுக்குத்தான் ஆபத்து.

சூரியக்கதிர் -01 முடிந்த பின்னரான நாட்களில், மைதிலியின் அணி வேஷக்காக வாதரவத்தைப் பகுதியில் எதிரியின் பார்வைக்குட்பட்ட பகுதியில் புகுந்தது. இரண்டாகப்பிரிந்து. ஒரு அணி வெளிப்புறக் காவலில் நிற்க, மைதிலி அடுத்த அணியுடன் எதிரியின் பிரதேசத்துள் நுழைவதற்காக அவதானித்தவாறே நகர்ந்து கொண்டிருந்தார்.

வெளிப்புறக் காவலுக்கு நின்ற அணி, மைதிலி போன திசையிலேயே போய்க்கொண்டிருந்தது. அவர்களைத் திசை திருப்புவதற்காக இவர்கள்

தாக்கிவிட்டு வெளியேறிவிட்டார்கள். இந்தச் சத்தத்தால் உஷார் நிலையடைந்த மைதிலியும் மற்றவர்களும் இராணுவத்துடன் மோதாமலேயே தம் நிலைக்குத் திரும்ப முயன்றனர். ஆனால் இராணுவமோ பரவலாகத் தேடத் தொடங்கிவிட்டது. சில வேளை இவர்களைக் காணலாம் காணாமலும் விடலாம். கண்டால் சண்டைதான். இவர்கள் நின்ற தென்னந்தோட்டத்தில் மறைவதற்குக் காப்பான இடங்கள் அற்ற நிலையில், இடையில் இருந்த ஒரே ஒரு பனைவடலிக்குள் மறைந்து கொண்டனர்.

இதற்குள் மைதிலி ஒரு குண்டின் பாதுகாப்பு ஊசியை அகற்றி, ஒரு கையிலும், பின்னர் இன்னொரு குண்டின் பாதுகாப்பு ஊசியை அகற்றி மற்றக் கையிலும் வைத்திருந்தவர். இராணுவம் நெருங்க நெருங்க இடைப்பட்டியில் இருந்த இன்னும் இரண்டு குண்டுகளின் பாதுகாப்பு ஊசிகளைப் பற்களால் கழற்றி எறிந்துவிட்டு, இரண்டு கைகளிலுமே இரண்டிரண்டு குண்டுகளுடன் படுத்திருந்தார். இரண்டு கைகளும் தம் சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட பலத்துடன் குண்டுகளை இறுகப் பற்றியிருந்ததால் வேகமாக வியர்க்கத் தொடங்கின.

பின்னொருதரம் மைதிலி தன்னுடைய இந்த அனுபவத்தைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தபோது, மலைத்துப் போய் நாலு குண்டுக்கும் கிளிப் கழட்டிப் போட்டோ? என்று கேட்க சிரித்தவாறே, அது ஒண்டும் பெரிய கஸ்ரமில்லை. கை பயிற்சி செய்து இறுக்கமாயிருந்தால் யாரும் வைச்சிருக்கலாம். தப்பிவர வழியே இல்லை. சுத்திவர ஆமி. என்ன பிரச்சனை வந்தாலும் உயிரோட பிடிபடவோ, உடம்பு கிடைக்க வோகூடாது எண்டுதான் நான் அப்பிடிச் செய்தனான் என்றார்.

சரி பிறகு என்ன நடந்தது? தென்னந்தோட்டத்துக்கு வந்த உடனே அவங்கட மூட் மாறிவிட்டுது. இளநீர் குடிச்சாங்கள். தேங்காய் பிடுங்கி ஒரு சாக்கில் கட்டிக்கொண்டு போக வெளிக் கிட்டாங்கள். எங்கட வடலியைக் கடந்து போய்க் கொண்டிருந்தாங்கள். கொஞ்சம் அசைஞ்சாலும் தெரிஞ்சிடும், எங்களுக்குக் கிட்டநிண்டு சிகரட் பிடிச்சாங்கள். புகை மணத்துக்கு இருமல்வர கஸ்ரப்பட்டு அடக்கினோம். அப்படியே எல்லாரும் போய்க் கொண்டிருக்க, சாக்கு வழக்கித் தேங்காய் எல்லாம் விழுந்து உருண்டுது. எங்களுக்குக் கிட்ட ஒரு தேங்காய் வந்தது. அவங்கள் அதைக் கவனிக்கேல்ல, மற்ற எல்லாத் தேங்காயையும் பொறுக்கிக் கொண்டு போக வெளிக்கிட, ஒருவன் மட்டும் சடாரெண்டு திரும்பி எங்கட பனை வடலியை நோக்கி வந்தான். சரி இனிச் சண்டைதான் என்று நினைத்தேன். வந்தவன் வடலியருகே நிண்டு நிதானித்

துவிட்டு, குனிந்து அந்தத் தேங்காயை எடுத்துக் கொண்டு திரும்பிவிட்டான்.

அபாயம் விலகியதும், அவர்கள் வேகமாக வெளியேறி ஆபத்து எல்லையைத் தாண்டியபின், சட்டை ஊசிகளையும், தலைக் கிளிப்புக்களையும் குண்டுகள் வெடிக்காத வண்ணம் பாதுகாப்பு ஊசிகளாகச் செருகிக் கொண்டு தங்களையே இடம் திரும்பிய மைதிலிக்கு ஒரு பேராச்சரியம் காத்திருந்தது.

உள்ளே போனவர்களின் தொடர்பும் இல்லை. வெளிப்புறக் காவலில் நின்றவர்கள் அடித்துவிட்டு வந்து சேர்ந்தும் விட்டார்கள். இந்த நிலையில் மைதிலியை நாங்கள் இழந்து விட்டோமா? என்ற கேள்வி மனதில் அலைபாய, மைதிலியின் இடத்தில் படையணியின் சிறப்புத் தளபதி காத்திருந்தார். முன்னரும் எத்தனையோ முறை பகைக்குகைக்குள் புகுந்து பேராபத்தையெல்லாம் கடந்து திரும்பிவந்த மைதிலி இன்றும் வரலாம். வரவேண்டும் என்று அவர்கள் வரும் வழியைப் பார்த்திருந்தார்.

தூரத்தே பற்றைகளுக்கிடையே சில உருவங்கள் ஓட்டமும் நடையுமாக வந்து கொண்டிருப்பது தெரியத் தொடங்க, மைதிலிதான் வந்து கொண்டிருக்கின்றார் என்பது எல்லோருக்குமே புரிந்துவிட சந்தோசத்தில் மனமெல்லாம் நிறைந்து போகப் பார்த்துக் கொண்டே நின்றார்கள்.

தங்கள் வரவுக்காக சிறப்புத் தளபதி வந்து காத்து நின்றதில் மைதிலி சந்தோசத்தில் திக்கு முக்காடிப் போனார். அத்தனை நேரமும் தாம் பட்ட கஸ்ரங்கள் எல்லாம் அந்த நிமிடத்தில் கரைந்து போயின.

பாதுகாப்பு ஊசியைக் கழற்றிவிட்டு குண்டை வைத்திருப்பது மைதிலிக்கு இதுதான் முதற் தடவையுமல்ல, இதுவே கடைசிமுறையுமல்ல. முன்னர் யாழ். பலாலியைச் சூழவுள்ள காவலரண் பகுதியில் நடந்த சண்டையில் கால் முறிந்தபோதும், பின்னர் சூரியக்கதிர்-02 நடவடிக்கையில் வாயில் காயமடைந்து, கீழ்த்தாடைப் பற்களை இழந்த நிலையிலும் தான் தனித்துப் போனபோது தன் உடலின் கீழே பாதுகாப்பு ஊசி கழற்றப்பட்ட நிலையில் குண்டுகளை வைத்திருந்தார். ஏதேனும் சிக்கல் காரணமாக மைதிலியை, எம்மவர்கள் போக முன்னர் எதிரி நெருங்கியிருந்தால், நிச்சயம் அவள் தொலைந் திருப்பாள்.

இரவு பகலென்றில்லாமல் எப்போதுமே சண்டைக்குத் தயார் நிலையிலிருந்த போராளி என்று மைதிலியைக் குறிப்பிட்டால் அது மிகையில்லை. தாக்குதலணியின் மேலாளராக அவர் பணியாற்றிய காலங்களில் காவற்கூடமையைச் சோதிப்பதற்காக அவர் செல்லும் போது துப்பாக்கியின் தொங்குபட்டி

அவரது கழுத்தைச் சுற்றிப் போடப்பட்டு, எந்த நிமிடமும் தோளுக்கு உயர்த்திக் குறிபார்க்கக்கூடிய நிலையில் துப்பாக்கி முன்புறமாகத் தொங்கும். துப்பாக்கியின் தேர்வு நெம்பு தனிச்சூட்டு நிலையில் விடப்பட்டு வலது கை துப்பாக்கிக் கைபிடியை பிடித்திருக்க, வலது கை ஆட்காட்டி விரல் விசைவில்லருகே இருக்கும்.

ஆமியைக் கண்டால் உடனேயே குடுதான், அவனைக் கண்டாப்பிறகு சேப்பிடியைத் தட்டி எய்யும் பார்த்தெல்லாம் மினக்கெடக்கூடாது எங்கடை ஒரு செக்கன் தாமதமும் எதிரிக்குச் சாதகமாகிவிடும் என்பார். தன்னைப் போலவே எங்களையும் துப்பாக்கியைக் கழுத்தில் தொங்கவிடப் பழக்கினார்.

தேவையெண்டால் உடனேயே உயர்த்திச் சுடலாம். இல்லாட்டா அப்படியே விட்டிட்டு ரெண்டு கையையும் வீசிக் கொண்டும் போகலாம் என்றார். செய்தும் காட்டினார்.

ஒவ்வொரு விடயத்திலும் முன் யோசனையும் அவதானமும் மிக அதிகம். தன் துப்பாக்கி மழையில் நனை யாமலிருக்க ஒரு உறை தைத்து வைத்திருந்தார். அதன் அமைப்பின்படி துப்பாக்கிமட்டும் முடப்பட தொங்குபட்டி வெளியில் இருக்கும். அது பழுதடைந்தபின் இன்னொன்று புதிதாகத் தைத்தார். அது எப்படியென்றால் துப்பாக்கியின் தாழ்ப்பாள் கைபிடி வெளியில் நிற்கக்கூடியவாறு ஒரு ஓட்டை, விசைவில்லில் விரல் வைக்கக் கூடியவாறு ஒரு ஓட்டை, ரவை வெளியேறக் கூடியவாறு ஒரு ஓட்டை, தொங்கு பட்டி முன்பு போல வெளியே தொங்கும். புதிய உறையில் துப்பாக்கியை வைத்து எரிப்பை இழுத்து முடியவாறே, எப்படிச் செற்றப்? மழை பெய்யிற நேரம் ஆமியைக் கண்டால் உறையைக் கழட்டிக் கொண்டிருக்கத் தேவையில்லை. இப்படியே சுடலாம், என்று சொன்னவர் உறையால் முடப்பட்ட துப்பாக்கியை மெல்லத் தடவியவாறே ஆழமாகப் பார்த்தார். பின் மெதுவாக இன்னும் ஒரு சின்னவேலை செய்திருக்கலாம். ரவுன்ஸ் அடிக்கிற நேரம் கொக்கிங் காண்டில் பின்னுக்கு அசைக்கிற துக்கு இடைவெளி விட்டுத் தைச்சிருக்கலாம். இப்பதான் யோசனை வருது. பரவாயில்லை, அடுத்த முறை தைப்பம் என்றார்.

என்ன மைதிலி? எல்லாப் பக்கத்தாலையும் ஒவ்வொரு ஓட்டை வைச்சுக் கடைசியா ரைபிலே நனையப்போகுது. என்று சும்மா சிரித்தாலும், மைதிலியின் ஆழமான சிந்தனை பிரமிப்பைத் தந்தது. (அந்த இடைவெளி இல்லாவிட்டாலும் உறையைக் கிழித்தவாறு தாழ்ப்பாள் அசைந்து கொள்ளும் அதிலும் ஒரு சிக்கலுமிருக்கவில்லை.) இந்தக் கூர்மை

விகாரம்

காவலர்களுக்கு முன்னால் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் மண் அணையின் விளிம்பில் பிடித்து அளக்கத் தொடங்குவார்கள். அப்படியே எடுக்க வேண்டிய தூரங்களை மெல்லாம் அந்தக் கயிற்றுத் துண்டை வைத்து வைத்தே அளப்பார்கள்.

எத்தனை அடுக்கு முள்வேலி என்பதைக் கைகளால் தொட்டுத்தான் எண்ண வேண்டும். தள்ளி நின்று கண்களால் எண்ணும் வேலையே கிடையாது. ஓரிடத்தில் முள்வேலியைத் தொட்டு எண்ணிவிட்டு, பின் வலப்புறமும் இடப்புறமும் கொஞ்சத் தூரம் இடைவெளி விட்டு விட்டு 'எண்ணிப் பார்த்துத்தான் எத்தனை அடுக்குக் கம்பிவேலி என்பதை உறுதிப்படுத்தி, மைதிலி வரைபடம் வரையத் தொடங்குவார். தகவல்களை உறுதிப்படுத்தாமல் ஒரு நாளும் தரவுகளைத் தயாரித்ததில்லை.

எண்ணிலடங்காத இரவுகள் மைதிலி தன் அணிகளுடன் எதிரியின் நடவடிக்கைகளை அவதானிப்பதற்காக பகைக்குகைக்குள் நுழைந்து அவதானித்துவிட்டு, வந்த சுவடு தெரியாமலேயே திரும்பியிருக்கிறார்.

காலன் அவரது காலடிவரை வந்தும், வேளை வரவில்லையென்று திரும்பிப் போன நாட்கள் அநேகம். நான் இனிச் சாகமாட்டன். ஏனென்தான் சாவை நான் கனதரம் கடந்து வந்திட்டன் என்று சொல்லிச் சிரிப்பார்.

ஒரு முறை எதிரிப் பிரதேசத்தைக் கண்காணிப்பதற்காக மைதிலி சரசரவென்று ஒரு மரத்தின் உச்சியில் ஏறி, நிமிர்ந்து பார்த்துத் திகைத்துப் போனார். எமது பிரதேசத்தைக் கண்காணிப்பதற்காக பக்கத்து மரத்தில் ஏற்கனவே ஏறி நின்ற இராணுவ வேவுக்காரன் ஒருவன் தன்னையே வியப்புடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததை மரத்தில் ஏறிய பின்பே மைதிலி கண்டார். இருவருக்குமே கொஞ்ச நேரம் என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. முதலில் தன்னைத் திடீர்ப்படுத்திக் கொண்டது மைதிலி தான், எதிரி நின்று நிதானித்து, மேலதிக இராணுவத்தை வரவழைத்துச் சுற்றி வளைத்து... என்று நிலைமை மோசமடையமுன் ஏறிய வேகத்திலேயே இறங்கத் தொடங்கினார். எதிரியும் வேகமாக இறங்கத் தொடங்க, அவனுக்கு முன்பே நிலத்தைத் தொட்ட மைதிலி புயலாக வெளியேறிவிட்டார்.

மைதிலி தன்னுடைய ஆட்களுடன் பதுங்கிப் பதுங்கிப் போக, இவர்களைப் போலவே பதுங்கிப் பதுங்கி வந்து கொண்டிருக்கும் எதிரியின் வேவு அணியில் முட்டி முகத்திற்கு முகம் சந்தித்து விட்டு, மின்னலாக இடம்மாறிய நாட்கள் அநேகம். கைகுலுக்க வரும் காலனுக்குப், பிறகு சந்திப்போம் என்று மைதிலி கைகாட்டிவிட்டு வருவதுதான் வழமை.

முடியாது, இயலாது என்ற சொற்கள் மைதிலியின் அகராதியிலேயே இல்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் நாம் நிலை கொண்டிருந்த காலப்பகுதியில் வெற்றிலைக்கேணி இராணுவத் தளத்தைத் தாக்க முன்று பாதை எடுக்குமாறு பத்துநாள் காலக்கெடு கொடுக்கப்பட்டது. வேலையைக் கொடுத்தது ஆண்போராளிகளின் பொறுப்பாளர். இவர்களால் இதைச் செய்ய முடியுமா என்று நம்பிக்கையே இல்லாமல் அரைமனதுடன் அவர் வேலை தந்ததில் மைதிலிக்குச் சரியான கோபம்.

எங்களைப் பற்றி எல்லாரும் என்ன தான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்? என்று அணிகளைக் களமிறக்

கிய மைதிலி முன்றே நாளில் முன்று பாதைகளையும் எடுத்துவிட்டு வரைபடத்தைக் கொடுத்தபோது அந்தப் பொறுப்பாளர் மலைத்துப் போனார். அதன் பின்னர் எந்த வேவு நடவடிக்கையென்றாலும் அவர் மைதிலியின் அணியைக் கூப்பிடத் தவறியதேயில்லை.

வேவுப் புலிகளை தன் பிள்ளைகளாய் நேசித்த மைதிலி, கரிய புலிகளாய் நடக்கும் அண்ணனின் தங்கையர் எல்லோரையும் ஒரு தாயாகவே நிர்வகித்தார். அந்த வேலைக்கென மைதிலியைத்

தேர்ந்தெடுத்ததும் தலைவர்தான். கரும்புலிகளின் பயிற்சிகள் மிகக் கடினமானவை. குறிக்கப்படுகின்ற நேரத்துக்குள் ஒவ்வொரு பயிற்சியும் செய்து முடிக்கப்பட வேண்டும். உங்களை முடியும், செய்யுங்கோ, நல்லாச் செய்யுங்கோ, நல்லாச் செய்யுங்கோ. என்று உற்சாகப் படுத்தியவாறே நொண்டி நொண்டி அவர்களின் பின்னால் ஓடித்திரிவார். சண்டையொன்றில் முறிந்து

இருண்ட தேசத்தின் விடியலை அழைத்துவர இரவுகளில் எதிரிக் குகையுள் நடந்தாய் கரிய புலியாய் நடக்கும் தங்கையர் கணவுகள் வெல்ல கரும்பணி செய்தாய் இதய மெல்லாம் ஈழ மக்களின் துயர்கள் சுமந்தே களங்கள் சென்றாய் எங்கள் ஊர் புகுந்த பகைவரைக் கொன்றாய் இணையற்ற தலைவனின் இதயத்தை வென்றாய்..

பொருத்தப்பட்ட வலது கால் சற்று வெளிப்புறம் நோக்கி வளைந்தபடி கொஞ்சம் கட்டையாக இருக்கும். அந்தக் காலில் இரண்டு செருப்புக்களை ஒட்டி அணிந்து தன் உயரத்தைச் சமப்படுத்திக் கொள்வார். ஒட்டப்பட்ட செருப்புளேயே ஓடித்திரிந்தார். இரண்டு செருப்புக்களின் பாரத்தாலும் அதிக நடையாலும் இரண்டு மாதங்களுக்கு மேல் செருப்புவார் அறாமல் பாவித்ததாகச் சரித்திரம் இல்லை. சட்டை ஊசியைக் குத்தியும் செருப்பில்லாமலும் மைதிலி நடந்த நாட்கள் அதிகம்.

கரும்புலிகளுக்கு விடிய விடியப்

பயிற்சி நடக்கும். எல்லாம் முடியும் வரையில் அவர்களுடனேயே மைதானத்தில் நின்று, இருப்பிடம் திரும்பிக் களைப்புடன் அவர்கள் உறங்கிவிட, தேநீர் தயாரித்து சிற்றுண்டியுடன் வந்து எழுப்பிக் கொடுத்து, அவர்களின் ஒவ்வொரு தேவையையும் உணர்ந்து கவனித்து, அவர்களின் ஒவ்வொரு திறமையையும் கண்டு ஊக்குவித்து, இலக்கு நோக்கி பகைக் குகைக்குள் அவர்கள் பயணிக்கும்போது எதிரியின் கடைசி முட்கம்பித் தடைவேலிவரை போய் விடைகொடுத்து, நேற்றுவரை தன் கையால் சோறுண்டவர்கள், காற்றா கிப்போன பிரிவைத் தாங்கவேமாட்டாமல் கரும்புலியாகப் போகும் தனது விருப்பத்தைத் தலைவரிடம் தெரிவித்தார்.

ஓயாத அலைகள்-02 முடிந்து அப்போது நாங்கள் கிளிநொச்சியில் நிலை கொண்டிருந்தோம். நல்ல மழைகாலம். அருவியெல்லாம் பெருகியோட, மரங்கள்

அடிக்கடி தம் ஆடைகளை அலசிச் சுத்தம் செய்து கொண்டிருந்தன. மரங்களின் அருகே போனால், காற்றோடு கை கோர்த்து எம் மீது பன்னீர் தெளிக்கும். இந்த இயற்கை அழகில் லயித்துவிடும் மைதிலி, தமிழீழம் சரியான வடிவு எண்டு எப்ப உலகத்துக்குத் தெரியப்போகுது? என்றவாறு நடப்பார். கார்த்திகைப் பூவைக் கண்டால் அப்படியே நின்று விடுவார். கார்த்திகைப் பூவைப் பார்த்தால் (கரும்புலி மேஜர்) நிலவனின் நினைவுதான் வரும், நிலவன் இப்பிடித்தான் இயற்கையை ரசிக்கும், "கார்த்திகைப்பூக்கள் பூத்திடும் மாதம் நடந்தீரே" என்று நிலவன் எழுதின பாட்டு எவ்வளவு உண்மையானது. கார்த்திகைப் பூவைக்கண்டால் நிலவனுக்கு மாவிரின்னரை நினைவு வரும். எனக்கு நிலவனின்ரை நினைவும் சேர்ந்து வருது.

மைதிலியில் மிகவும் மதிப்பு வைத்திருந்த நிலவன் தான் எழுதும் ஆக்கங்களை புலிகளின் குரல் வானொலிக்கு அனுப்பமுன் மைதிலியிடம் காட்டிச் சரி பார்ப்பார். தான் வீரச்சாவடைந்த பின் தனக்குக் கவிதை எழுதுமாறு மைதிலியிடம் அடிக்கடி சொன்னார். நிலவன் வீரச்சாவடைந்தபோது மைதிலி கிளிநொச்சியில் தாக்குதல் அணியுடன் நின்றதால் போக முடியவில்லை. ஆனால் நிலவனுக்காக மைதிலி எழுதி ஒலிபரப்பான கவிதை நிச்சயம் நிலவனின் ஆன்மாவுக்குக் கேட்டிருக்கும்.

ரணகோச-05, ஒரு சவாலான சண்டை, மன்னார் மாவட்டத்தில் தன்னை நிலை நிறுத்த மேஜர் ஜெனரல் வசந்த பெரேரோ எண்ணியபோது எம்மை நாம் நிலை நிறுத்திய சண்டை இது. அமெரிக்காவில் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்று வந்திருந்த வசந்த பெரேரா, பள்ளமடு போன்ற பெரு மரங்கள் அதிகமற்ற, சிறு சிறு பற்றைகளைக் கொண்ட வெளியான நிலப்பகுதியில், இப்படி நகர்ந்து முன்

நேறலாம் என்று தன் மூளையில் உதித்த திட்டத்தின்படி படைகளை நகர்த்திவர, அவரின் முக்கை உடைத்தவர்களில் மைதிலியும் ஒருவர்.

எதிரியணி முன்னேறப் போகின்றது என எதிர்பார்த்து, அதற்கான 'தயார்ப்படுத்தலில் முழுமையாக ஈடுபட்டு, மேஜர் கஜேந்தி, கப்டன் மனோ போன்ற ஆற்றலும் துணிவும் தன்னம்பிக்கையும் கொண்ட பொறுப்பாளர்களின் உதவியோடு எதிரியை எதிர்கொண்டு, பலத்த உயிரிழப்பையும் காயத்தையும் ஏற்படுத்தி, ரணகோச நடவடிக்கைக்கே முற்றுப்புள்ளி வைத்ததில் கணிசமான பங்கு மைதிலியுடையதே.

சிறுவயதிலிருந்தே தன்னில் மிக பாசம் வைத்திருந்த தம்பி, இளம் வயதில் திடீரென இறந்ததும், பக்கவாத நோயால் படுக்கையிலிருந்த தாயைப் பராமரித்த தந்தை திடீரென இறந்ததும், அதைத் தொடர்ந்து தாயைப் பராமரிப்பதற்காகவும் வீட்டை நிர்வகிப்பதற்காகவும் பள்ளிப்படிப்பை சின்னத் தங்கை இடைநிறுத்தியதும் மைதிலியைப் பலமாகத் தாக்கியிருந்தன.

வன்னியிலே தங்கியிருந்த குடும்பம் ஊர் திரும்ப விரும்பியபோது தனக்கு விருப்பமில்லை என்றாலும் மைதிலி தடுக்க வில்லை. தாம் விரும்பிய இடத்தில் அவர்கள் நிம்மதியாக இருக்கட்டும் என்று விடைகொடுத்தார். அவர்களின் நினைவைச் சமந்தவாறு களங்களில் நின்றார்.

இந்த ஆணையிறவை நாங்கள் பிடிக்க வேணும். கனபேரை ஆணையிறவில் தான் குடுத்திருக்கிறம். நெடுக இப்பிடிக்குடுத்துக் கொண்டிருக்கேலாது. கெதியா அடிச்சப் பிடிக்கவேணும். என்று எங்கள் முன்னணிக் காவலரன் ஒன்றில் நின்று பரந்தன் இரசாயனத் தொழிற்சாலைக் கட்டிடத்தைப் பார்த்து 1998இல் சுறிய கனவு போலவே, 1999இல் ஓயாத அலைகள் -3 ஆக விரிந்த ஆணையிறவுக் களமுளையில், மைதிலியை நாங்கள் இழந்தோம்.

ஆள்விழுங்கிப் பூதமாய் பரந்து கிடந்த ஆணையிறவில் போய் முடிந்த மேஜர் மாதூரியின் உடலை மீட்டுவர வெளச் சென்ற மைதிலி, இனி எக்காலத்திலுமே நாம் மீட்கப் போக முடியாத தூரத்துக்குப் பயணம் போனார்.

ஆணையிறவு இராணுவ வலயம்! எத்தனை முறை இதனுள் மைதிலியின் காந்தடங்கள் பதிந்திருக்கும்! 1991இல் ஆகாய கடல்வெளிச் சமரில் எமக்கு அதிகமான இழப்பு ஏற்பட்டபோது உருவான ஆணையிறவை அழித்தொழிக்கும் கனவு, தொடர்ந்து கிளாலிக் கடனீரேரியில் சிறீலங்காக்க கடற்படையால் எமது மக்கள் வெட்டப்பட்டு பிணங்களாய் மிதந்தவேளைகளில் உயிர் மூச்சானது. 1998.02.1 இல் கிளிநொச்சி- பரந்தனில் நாம் ஊடுருவிச் சண்டை செய்தபோது ஆணையிறவில் தமக்குரிய இலக்குகளைத் தேடிப்போய் வெடித்த கரும்புலிகள் மேஜர் ஆசா, மேஜர் மங்கை, கப்டன் இந்து, கப்டன் உமையாள், கப்டன் செங்கதிர், கப்டன் நளா ஆகியோரின் பிரிவுடன் வெறியாகியது. அதே ஆண்டிலேயே கரும்புலி மேஜர் நிலவனும் ஆணையிறவினுள் வீரச்சாவைத் தழுவிக்கொள்ள மைதிலியின் கோபம் கட்டுக்கடங்காமல் போனது. இனிமேலும் ஆணையிறவில் பகைத்தளம் இருப்பதை அனுமதிக்க முடியாது என்ற மைதிலி ஆவேசப்பட்டது அப்போதுதான்

எல்லோரது கணவுகளையும் சுமந்து களம் புகுந்த மைதிலி, எங்கள் ஊர் புகுந்த பகைவரைக் கொன்றார்.

ஈழத்து மக்களின் இதயத்தை வென்றார்.

மலைமகள்

மாவீரர் நாள் நிகழ்வுகள்

இத்தாலி

கடந்த 26.11.2000 ஞாயிறுமாலை 3 மணிக்கு இத்தாலியில் பொலோனியா என்னும் இடத்தில் மாவீரர் நாள் நிகழ்வுகள் மிகவும் சிறப்பான முறையில் உணர்வுபூர்வமாக நடைபெற்றன. பல நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் கலந்து கொண்டனர். பொலோனியா மாலதிகலைப்பள்ளி தமிழ் மாணவிகளுடன், இத்தாலிய மாணவிகளும் விடுதலை நடனத்தைத் தந்திருந்தது மிகவும் சிறப்பாக இருந்தது.

ரஸ்சியா

உயர் கல்வி கற்கவெனத் தமிழ்நாட்டின் பல பாகங்களில் இருந்து ரஸ்சியாவிற்கு வந்திருந்த தமிழ் மாணவர்களால் மாவீரர் நாள் 27.11.2000 அன்று உணர்வுபூர்வமாக அநுட்டிக்கப்பட்டது. இந்நிகழ்வில் பல ருஸ்சிய நாட்டவர்களும் கலந்து கொண்டனர்.

பிரான்ஸ்

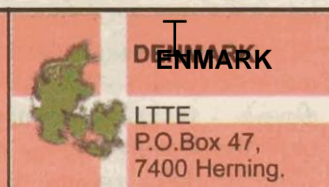
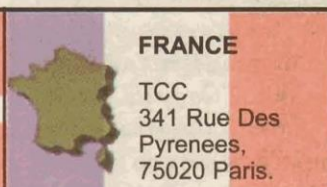

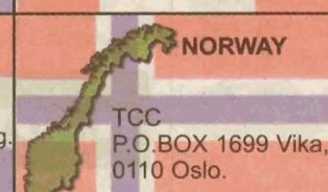

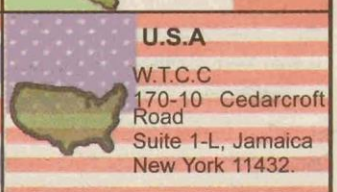
3.12.2000 அன்று பிரான்சில் பாரிஸ் புறநகர்ப் பகுதியான Rungis நகரில் எழுச்சிகரமாகவும் உணர்வு பூர்வமாகவும் மாவீரர் நாள் நிகழ்வுகள் சிறப்புற நடந்தேறின. சிறப்புரைகளை தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் அனைத்துலகச் செயலகப் பொறுப்பாளர், தமிழின உணர்வாளரான தமிழகக் கவிஞர் அறிவுமதி ஆகியோர் வழங்கினர். கலைமாமணி கலை வாணன் அவர்களின் இசை நிகழ்ச்சியோடு கலைப்பண்பாட்டுக் கழக பிரான்ஸ் கிளையினரின் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளும் மாவீரர் நாள் நிகழ்வை அணிசெய்தன. சுமார் 4000ற்கும் அதிகமான பிரான்ஸ் வாழ் தமிழீழ மக்கள் இந்நிகழ்வுகளில் கலந்து கொண்டனர்.

எந்தன் பேரக்குழந்தைகளே... !

செத்துவிட வேண்டும் நான் சீக்கிரமாய்- ஆமாம்
செத்தேவிட வேண்டும் சீக்கிரமாய்
ஊரெல்லாம் மக்கள் உரக்கக் கதைக்கின்றனர்-
இன்னும்
ஒருசில நாள்களிலே தமியீழும் மலருமென்று
சோராத தலைவனவன் படைபணிகள்
வீரமதைச்
சுற்றியுள்ள தேசமெல்லாம் வியப்போடு
பார்க்குதின்று
நேராக ஆணையிறவு வழியூடாக
நியர்ந்து யாழ் செல்ல மக்கள் விழைகின்றனர்
இங்கு நின்று
ஆனால் நானோ- யாருடனும்

சேராது ஒதுங்கிநின்று தமியீழும் மலருமென்று
செத்துவிட வேண்டுமெனத் துடிக்கின்றேன்
இன்று
ஏனிந்தத் தவிப்பு எனக்கு?
யாநிந்தத் தவிப்புக்குப் பொறுப்பு?
மாவீரர் பட்டியல் நீண்டுக்கொண்டே போவதற்கு
மானஉணர் வற்றஎங்கள் தலைமுறையே
காரணம்
இனியேது பயன் இவையெல்லாம் கூறி
இயலாத வயதிலே இதயம் கொதிக்கிறது
தமியீழத்திலே இந்தத்தலைமுறைக்குப்
பங்குண்டா?
எந்த அக்கிரமம் நாம் இருந்து வாழ்வது?

எனவே- தமியீழும் மலருமென்று
செத்துவிட வேண்டும்நான் சீக்கிரமாய்- ஆமாம்
செத்தே விடவேண்டும் சீக்கிரமாய்
இன்றைய தலைமுறையின் இளைஞர் யுவதிகளே
எண்ணற்ற புண்ணியம் செய்துள்ள
எந்தன் பேரக்குழந்தைகளே- வீரத் தமியீழர்களே
பாக்கிய சாலிகள் நீங்கள்- அதனால்
பங்காளிகள் ஆனீர்கள்
இதுவரை பங்கேற்க இயலாமல் இருப்பவர்கள்
இன்றே இணைந்து இதயத்தை நிறையுங்கள்
அன்றேல்
எங்கள் தலைமுறை செய்த தவறுகளால்
இன்று நாம் படும வேதனை- உங்களையும்
தொற்றிக் கொள்ளும்
இறுதி யுத்தத்தில் உறுதியுடன் பங்குபற்றி
இணையற்ற வெற்றிகளை ஈழத்திற்கு குவித்தீடுங்கள்
-மனோன்மணி நடராசா-

 <p>AUSTRALIA TCC P O Box 375, Preston, Victoria 3072.</p>	 <p>CANADA WTM 64 Eaton Avenue, Toronto, Ontario M4J 2Z5.</p>	 <p>DENMARK LTTE P.O.Box 47, 7400 Herning.</p>	 <p>FRANCE TCC 341 Rue Des Pyrenees, 75020 Paris.</p>	 <p>GERMANY TCC Postfach 101613, 46016 Oberhausen.</p>	 <p>ITALY TCC Via Paolo Balsamo-11 90100 Palermo.</p>
 <p>NETHERLANDS TCC P.O.Box 18600, 2502 EP Den Haag.</p>	 <p>NORWAY TCC P.O.BOX 1699 Vika, 0110 Oslo.</p>	 <p>SWITZERLAND WTTTC Josés Str - 110, 8005 Zurich.</p>	 <p>SWEDEN TCC Glomminge Grand-25 3rd Floor, 16362 Spanga.</p>	 <p>UNITED KINGDOM UTO Eelam House, 1202 Long Lane, London SE1 4QB.</p>	 <p>U.S.A W.T.C.C 170-10 Cedarcroft Road Suite 1-L, Jamaica New York 11432.</p>